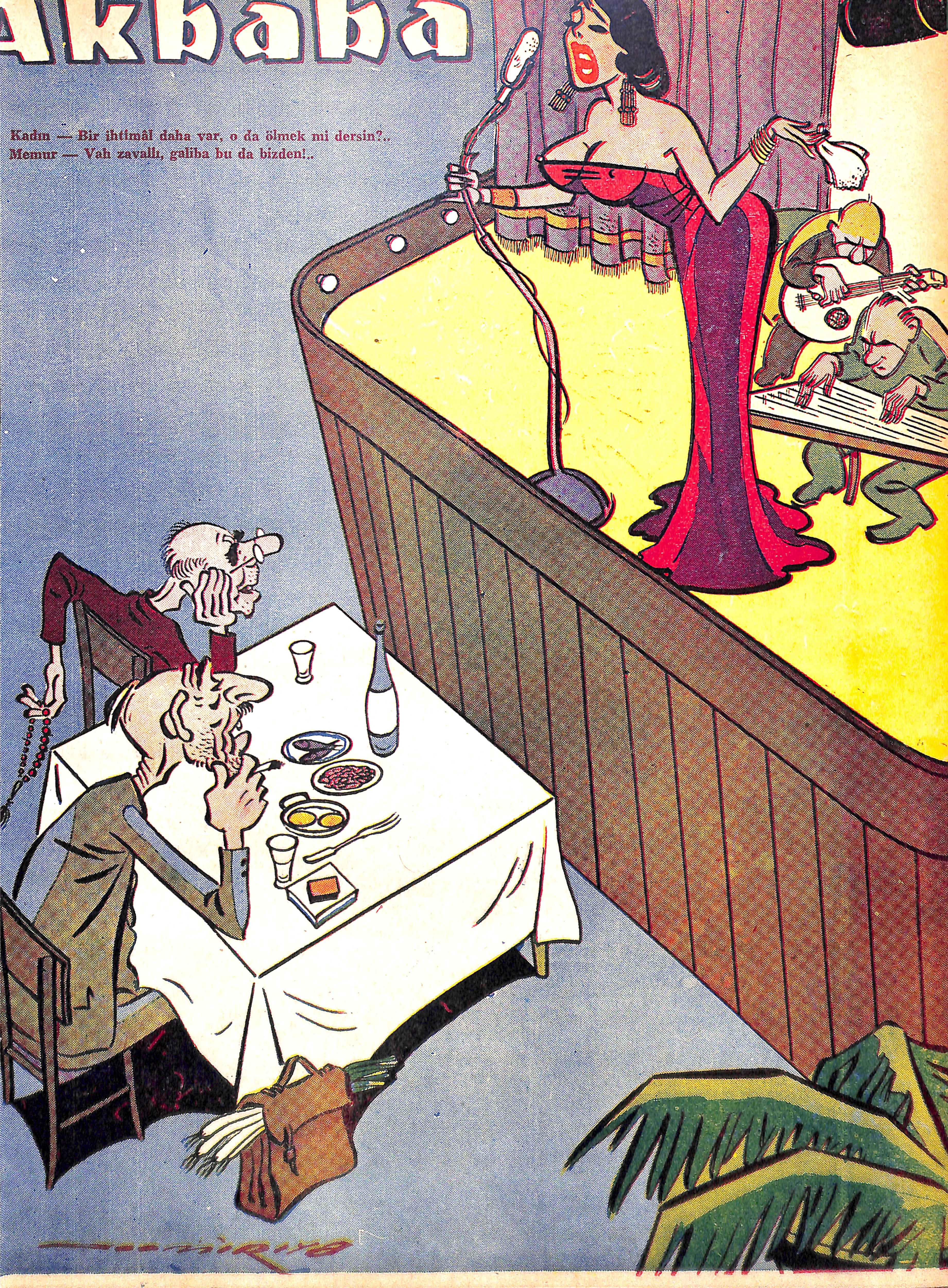

Akbaba
Kadın — Bir ihtimâl daha var, o da ölmek mi dersin?..
Memur — Vah zavallı, galiba bu da bizden!..

Kızınız evlenme çağına gelince

CİHAZ MASRAFLARINI

nasıl karşılıyacaksınız?

Şimdiden tedbir almazsanız, o günler gelip çatınca başınız bir hayli sıkışabilir...

Halbuki kızınızın cihaz masraflarını karşılamak için pratik ve verimli bir yol mevcuttur. Herhalde duymuş olacaksınız... Türkiye İş Bankası, İ. K. C. H. namı altında çok cazip bir plânı tasarruf sahiplerinin istifadesine iki senedenberi arzetmiş bulunuyor.

İratlı Küçük Cari Hesaplar, bir nev'i tekaüdiye, dayanak, tahsil ve cihaz masrafı karşılığı olarak, 50.000 liraya kadar PEŞİN SERMAYE veya 600 — çocuklar için 720 — liraya kadar kaydıhayat şartiyle AYLIK İRAT kazandırır... üstelik % 2.5 faiz getirir ve hesap sahibine Türkiye İş Bankasının çok zengin mutad ikramiye çekilişlerine iştirak hakkı verir.

İratlı Küçük Cari Hesabınızı İş Bankasının herhangi bir Şube veya Ajansında açtırabilirsiniz. Gişelerimiz bu fevkalâde plân hakkında izahat vermekten zevk duyacaklardır.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

D-314

SAYI : 264 C.: 11 4 NİSAN 1957 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ : YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Ramazan Gelmiş !

İŞİTTİNİZ Mİ? Ramazan gelmiş!.. Âdeta korkarak, utanarak, ayaklarının ucuna basa basa... Hani gazetelerimiz Berbat Süleyman'dan, Zeki Müren'i sevenler kulübünden, sosyete dedikodularından ve dört yavru doğuran Hilton kedisinden fırsat bulup da yazmasalar, galiba çoğumuzun haberi bile olmıyacaktı!

Eskiden Ramazanı karşılama hazırlığına, sevgili Menderes'imizi karşılıyacakmışız gibi, bir ay evvelinden başlardık. Şimdi mübarek ayın, politikanın mübarek simalarından Şemsettin Hoca kadar ehemmiyeti yok! Neredeyse Baba erenler gibi:

— Ramazan gider, yine gelir... Ama ben bir gidersem, bir daha gelmem, diyeceğiz...

Ramazanın iki ayrı özelliği vardır: Biri ahiretimizi ilgilendirir, biri dünyamızı...

Orucun sevabı kadar faydası da olduğunu kim inkâr eder? Yeni hekimliğin açlık rejimine, memurlarımızdan başka hepimiz muhtacız! Hele zamane tokları!

Eski Ramazanlarda din ile dünya işleri, gece ile gündüz içinde ikiye bölünürdü: Gündüz namaza koşanlar, iftardan sonra ya saza koşarlardı, ya canbaza!

Ramazan, hem ibadet ayı idi, hem ticaret:

Osmanlı İmparatorluğunun üç kıtadaki topraklarından en seçme mahsulleri, Ramazandan Ramazana, Beyazıt camiinin avlusunda kurulan sergide bulurdunuz: Medine hurmasından Mekke sürmesine, kuka tesbihten yasemin çubuğa, tiftik battaniyeden ipek seccadeye ve aksakallı dedelerimizi onyedi yaşında cariye koynuna sokan akanbere kadar!

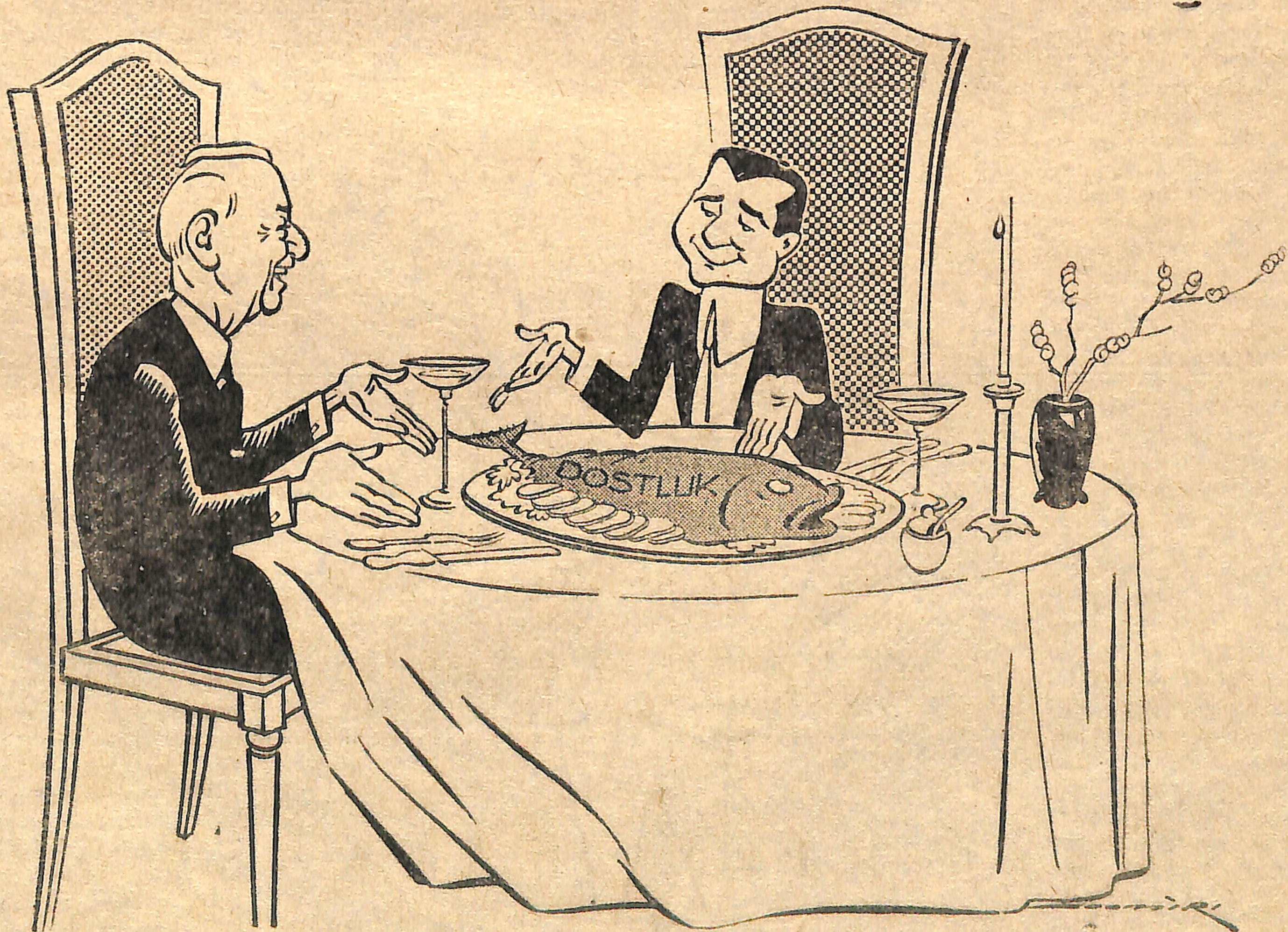
Şimdi bir iftar sofrası kurayım deseniz, bir beyaz peynir bulmak için karaborsada üç gün yalvarmanız lâzım!

Eski şekercilerin pırıl pırıl kalaylı reçel küpleri, şimdi birer kavanoz olup camekânlara dizilmiş... Orta halli bir iftar sofrasından artık kırk kişilik kokteyl parti çıkar!

Ya sanatkâr ellerle karanlığın göğsüne takılan mahyalar. Habeş kraliçesinin gerdanlığı o kadar güzel miydi acaba?

Hey gidi on bir ayın bir sultanı heeey!.. Sen böyle iktidardan düşmüş vekil eskisi gibi bu kadar sessiz, bukadar teşrifatsız mı gelecektin?

Yusuf Ziya ORTAÇ

BİR NİSAN ZİYAFETİ!..

★ Yazan: ADNAN VELİ ★

Çok saygı değer, muhterem Niyazi Beyefendi,

Bendeniz İstanbulda, toptancı meyve ve sebze halinde, kapıdan girince solda, yeşil dükkânı işleten, kabzımal İsa Temizer'im. Sizin eski ahbaplarınızdan olup, vakti zamanıyle aramızda çok kardeşâne ve ideal meselesinden dolayı sıkı fıkı bir yakınlık ve müşterek dâva üstündeki çalışmalarınız müsbet netice vermiş bir durumda olduğunu hatırlatmıya, bir güna lüzum görmemekteyim.

Aradan zaman geçince, tabii siz parti işleriyle, bendeniz de ticaret işleriyle meşgul olup, yani her ikimizin işi de ayni kapıya çıkmakta ise de, meşguliyetlerimiz ve memlekete hizmetlerimiz yüzünden birbirimizi arayıp rahatsız edemediğimize, ne kadar üzülsem, yeridir.

Bendenizin başına son defa gelen felâketi duymamışsanız bile, her halde gazetelerde okumuş olacağınızı temenni ederim.

Meyvahoşta fazla fiyatla mal satmak ve sahte fatura tanzim etmek suçu ile, Müddeiumumiliğin Cumhuriyet Savcılığı Bürosuna verilmiş bir durumdayım .Bu gibi işlerle hiç bir alâkam mevcut olmamakta ise de, Sümüklü Kâzım adında, eskiden beri tanıdığım bir manav arkadaşa fatura keserken, kopya kâğıdını dalgınlıkla ters koymuşum. Bu cihetin, insanlık hali olduğunu her ne kadar söyledimse de, Belediye zabıtası denilen, çok sırmalı baylar, faturanın ikinci kopyasında başka fiyatlar yazılı olduğunu görmüş olup, bu işin esas sebebi, Kâzım faturayı alıp gittikten sonra faturanın ikinci kopyasının boş kaldığını görünce bendeniz aklımda kalan rakkamları oraya yazarken, bazılarını yanlış yazmış olabilirim. Bu kadarcık bir kusurumuzu, çok sırmalı baylar affedip bağışlıyabilecekleri halde, bağışlamamışlardır. Esasen bu fatura meselesinin kontroluna, hiç kimsenin pek fazla salâhiyeti olmayıp, gerek bendeniz, gerekse öteki esnaf arkadaşlar, bu işleri senelerdenberi yaptığımız halde ve istediğimiz gibi fatura keserek verdiğimiz halde, Meyvahoştaki geleneklere hiç kulak asmıyan, çok sırmalı bayları önemle tenkid ederim.

Bizim Meyvahoşta senelerden beri, böyle iki ağızlı faturalarla iş gördüğümüz ve bunun bir gelenek haline geldiği halde, eskiden ne Şehir Meclisindeki ve ne de Belediyedeki arkadaşlar hiç bir ses çıkarmayıp, kimse itiraz etmezdi. Şimdi, bu çok sırmalı baylar icad olduktan sonra, olur olmaz meselelere müdahele ederek, gerek benim, gerekse arkadaşların iktisadî rahatını bozarak ve ticaret sükûnetini ihlâl ederek ve alışverişteki teamülleri karma karışık ederek ve bizleri en birinci hakkımız olan ticarî teminat huzurunu kaçırarak ve bundan sonra, Meyvahoşta korkusuz çalışmak imkân kalmayınca, partimize de kayıtlı olmanın hiç bir istifadesi kalmadığından bu duruma karşı acele bir çare arayıp bulmak, siz büyüğüme düşmektedir:

Esasen bu fatura hilesini yaptığımı, şu anda bir an için farzetsek bile, bunu sırf bendeniz yapmayıp Meyvahoşta ticaret yapan bir çok arkadaşlar senelerdenberi ayni usulle çalışmakta olup, daha buna benzer bir çok dalavereler de yapmaktadırlar.

Benim dükkânın yanındaki Çopur Nazmi, Vaşikton portakalının altına ekşi Mersin yafası dizerek ve çekirdeksiz Fenikenin altına da, çürük Dörtyol doldurarak ve bunları gizli kapaklı olmadan yaparak ve fatura istiyen manava da, «arkadaşım, yarın gel» diyip ayni günde fatura vermiyerek iş görmekte olduğunu, Hâldeki bütün arkadaşlar bilirler.

Ayrıca, gene Hâldeki arkadaşlardan Destursuz Süleyman da, Niğde elmasının altına, Sapancanın kozalak elmasını dizerek ve müstahsile çıkardığı fatura ile manava verdiği fatura arasında en az 150 kuruş fark bulunmasına rağmen ve gene diğer arkadaşım Yuvarlak Şaban, piyasaya fazla muz gönderdi diye Mersindeki müstahsilin malını satmaktan vaz geçip hepsini cezalandırmış ve piyasayı kontrole çıkan Belediye murakıplerine karşı âlenen cigara içerek fiyaka yapmış ve sırf bu arkadaşlar değil, Meyvahoştaki kabzımallardan pek çoğu hep bu usullerle senelerdenberi çalıştığımız halde, hiç kimse bize küçücuk bir ses çıkarmazken, bu basit işten dolayı beni yakalayan çok sırmalı bayların Adliyeye teslim etmeleri, çok büyük bir haksızlık teşkil etmektedir.

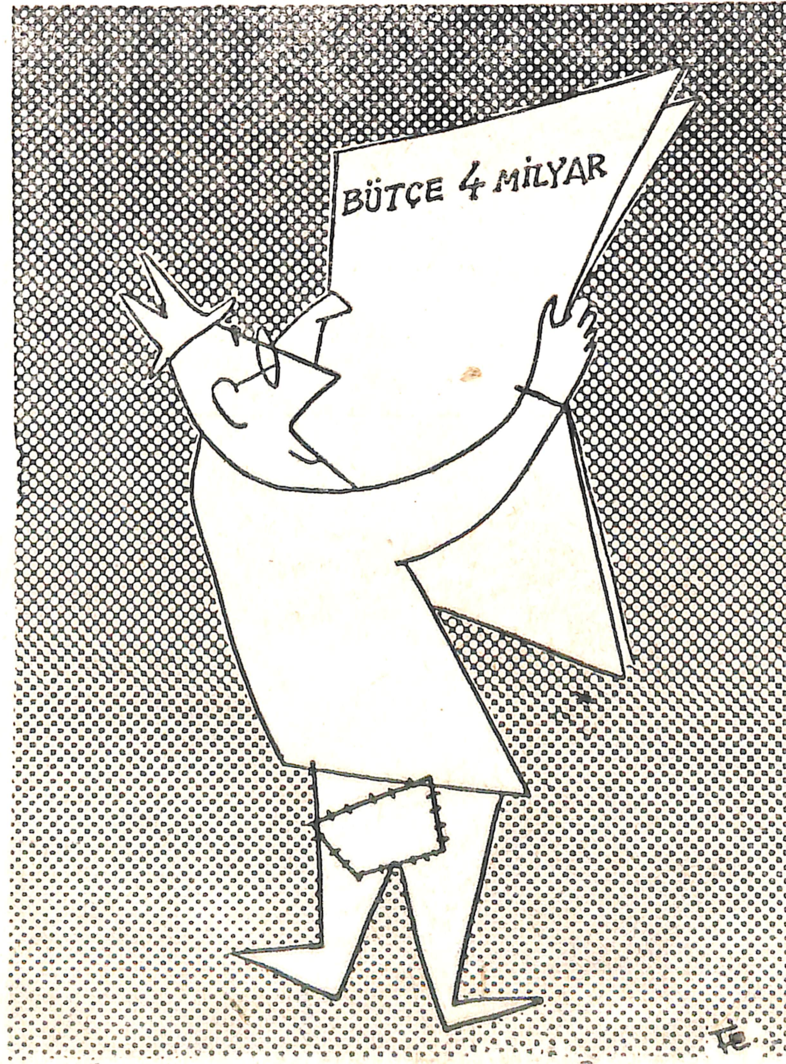
Hatırlarsınız ki 1954 seçimlerinde, benden görmüş olduğunuz istifadeyi hiç kimseden görmemiş olduğunuz, ezcümle bir hakikattir. Çünkü siz seçim arifesinde fazla telâşlı ve adetâ şaşkın bir endişeli duruma düşüp ne yapacağınızı kestiremezken, bendeniz sizin karşınıza maddî ve mânevî her türlü cesareti vererek, «Korkmayınız beyim, evel Allah, bizim gibi samimî arkadaşlarınız mevcut oldukça; sizin sırtınız hiç bir zaman yere gelmez» diyerekten büyük cesaretler vermiş ve sizden aldığım derin ilham ve arzu ile, her bir iyiliği de yapmıştım. Siz ne emir buyurdunuz da, hiç birini ihmal etmeden ifa ettiğimi gayet iyi hatırlarsınız. Hele o Kasım Gülek denilen bey, Fatih Camisinin avlusunda nutuk söylerken, bendeniz ve maiyetimdeki on arkadaşımla beraber nasıl teneke çaldığımızı ve unutmıyacağınıza emin olduğumdan mâda, Halk Partisinin Yenikapı'daki sünnet düğününde de, bitişik gazinoda sabaha kadar davul çaldırarak Halkçılara tacizlik verdikten maada, asıl en mühimmi, İsmet Paşa Taksim meydanında nutuk söylediği günden bir gece önce, Taksim meydanına koydukları on iki tane hoparlörün yedi tanesine gizlice mısır koçanı tıkamak suretiyle en birinci millî vazifemi yerine getirmiş olmakla, siz büyüğüme hatırlatarak tarih muvacehesinde iftihar ederim.

Ayrıca Meyvahoştaki hammalları da bir araya toplıyarak, hepsine birden partimizin aday listelerini dağıtarak ve yalnız içlerinden bir tanesi olan Bitlisli Kâşo, bizim listeyi sandığa atmak istemediği için, o akşam partili hammal arkadaşlarımız tarafından eşşekler gibi dövülmek suretiyle, siz büyüğüme karşı en önemli demokratik vazifemi ifa etmiş bir durumdayım.

Şehir Meclisimizden bir arkadaş vasıtasiyle gelip yerleştiğim, şu Meyvahoş denilen mezbelelikte, üç kuruş nafaka çıkarırken ve Nişantaşındaki inşaatım da yarım kalmışken, küçük bir fatura dalaveresi yüzünden, çok sırmalı baylar tarafından Adliyeye kadar giden ve şerefimi lekeliyen, ayrıca, şerefime boş versek bile, kazancımı tehlikeye düşüren bu duruma, siz büyüğümün seyirci kalamıyacağınızı bildiğim için, ne yapmak lâzımsa yapmanızı candan rica ederim. Bütün mazi geçmişinizi göz önüne getirince, duçar olduğum bu felâketin yürekler acısı manzarası karşısında, yüksek vicdanınızın titreyeceğini ve esasen bu durumun vicdan hürriyetine aykırı düştüğü yüzde yüz âşikârdır.

Bâki acele cevabınızı bekler, nâçiz devlethanenize takdim ettiğim, iki sandık kokulu Niğde ile iki sandık çekirdeksiz Fenikeyi, çoluk çocuğunuzla beraber âfiyetle yemenizi en candan dileklerimle niyaz ederim beyim.

Meyvahoşta namusu ile tanınan
Kabzımal: İSA TEMİZER

YAZISIZ!..

Olaylar Alaylar

TAKDİRNAME

Geçen pazar günü ahlâk zabıtası tarafından Florya ve Maslak yollarında ağaç altlarına çekilmiş otomobillerle bazı namlı otellerde yapılan arama taramada, bir çift uygun vaziyette görülerek kendilerine bir takdirname verilmiş ise de, hüviyetleri incelenince bunların karı koca oldukları anlaşılarak geri alınmıştır!

GİMA!

Gıda ihtiyaç maddeleri Türk Anonim şirketi, yani kısaltılmaş adiyle «Gima» Ankara'da ilk mağazasını açtı.

Gazetelerde çıkan fotoğraflardan anlıyoruz ki, bu işin başında da bir çok işlerin başında olduğu gibi sayın bay Mithat Dülge var!

Kendisiyle kısa bir konuşma yapmak isteyen muharririmize, üstad:

— Sorularınızdan ancak bir tanesine Ankara'da cevap verebilirim, dedi.

— Peki, ikincisine?

— Eğer beni ele geçirebilirseniz İstanbulda!

— Ya üçüncüsüne?

— O şimdiden belli olmaz... Allah kısmet ederse yazın ya Kilyostaki Turistik otelimizde görüşürüz, ya Abant gölü kenarında, yahut da Florya'da inşasına yeni başladığımız plâjda!..

— O halde müsaadenizle ilk sualimi sorayım: Gima ne demektir? Tezgâhtarsız alış veriş nasıl olacaktır?

— «Gima» nın aslı «kime» dir. Çünkü canınız ne isterse, ne lâzımsa, ne beğendinizse kendiniz alacaksınız. Ara yerde vasıta yoktur. Malı alırken «Kime sorayım?» demiyecek, seçtiğiniz paketleri, kendi elinizle kafese koyacaksınız!

— Kafese mi?.. Aman üstad, ne diyorsunuz? Ya parasını?

— Haaa, malları kafese koyarsınız ama, parasını koyamazsınız!

— Peki onu kime vereceğiz?

— Aman evlâdım, sen pek toy gazetecisin galiba... Verecek paran olsun senin, kim olsa alır,.. İstersen getir bizim Ziraat Bankasına, sana bir de kumbaralı radyo vereyim: Koy yatak odana, at deliğinden yirmi beş kuruş, bütün ses sanatkârlarımız, Şükran'lar, Muallâ'lar, Mürşide'ler bülbül gibi şakısın karşında!

İlk sualin cevabı bitmişti. Sayın Mithat Dülge'ye teşekkürler ederek yanından ayrıldım. Şimdi kendisini İstanbul'da arıyorum. Bakalım, ele geçirebilecek miyim?

ÇİMDİK

UZAK GÖRÜŞLÜ ADAM

Müdahil avukat şahide sordu:

— Gece idi diyorsunuz, sizden 5 blok uzakta olduklarını söylüyorsunuz. Peki, hâdiseyi iyice gördüğünüzü nasıl iddia ediyorsunuz? Geceleyin nekadar uzağı görebilirsiniz?

— Bilmiyorum ki.. Ay dünyadan nekadar uzaktadır acaba?

Ankara'da tezgâhtarsız «Gima» satış mağazası açıldı.. — Gazeteler —

— Ne parası abi... Kendin doldur, kendin al diyen sen değil miydin?!..

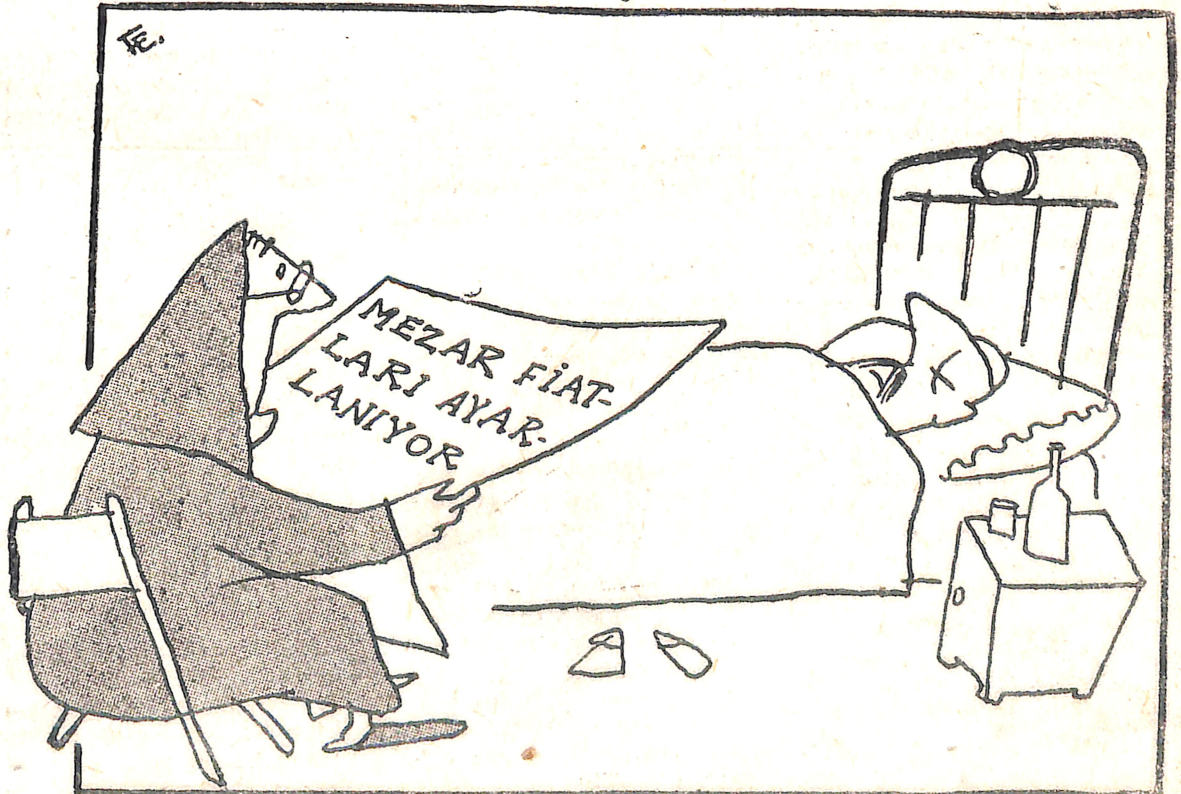

Geldi mübarek ramazan,
Tencere boş, delik kazan,
Celâl Yardımcı radyoda
Okuyor beş vakit ezan!
Dan dan da dan dan!

Her iş'miz çok ilerde,
Ne yapılmaz o diler de?
Yalnız oruç bozmak için
Biraz peynir yok kilerde!
Dan dan da dan dan!

Beni dinle Bay Kurucu,
Kaçtı elden ipin ucu!
Hemen Allah kabul etsin
Sahursuz tuttuk orucu!
Dan dan da dan dan!

AKBABA

— Bey, biraz daha dişini sık!..

ARTİST:

Eskiden yalnız sahneye çıkan, piyeslerde rol alan sanat erbabına denirdi. Şimdi, ahçıdan politikacıya kadar her mesleğin artisti vardır.

Siyasî artistler de, sahnesine göre çeşitli rollere çıkarlar.

Meselâ, usta bir partici, Taksim meydanında başka konuşur, Fatih meydanında başka!. C. H. P. Genel sekreteri Kasım Gülek'e bakınız: Amerikan Kolejinde kep giyen üstad Sultanahmet camiinde kasketi yana çevirip namaza duruyor!

Bu artistliği yalnız ona mahsus sanmayınız. Bütün partilerimiz, Devlet Tiyatrosu ile, Şehir Tiyatrosu ile, Karaca Tiyatrosu ile, Üniversite tiyatrosu ile boy ölçüşecek durumdadır. Meselâ, Fransa ihtilâline dair bir film çevrilecek olsa, Samet Ağaoğlu'na baş rollerden birini hiç düşünmeden verebilirsiniz!.. Namık Kemal'in «Vatan yahut Silistre» si için, Hürriyet Partisinde istediğiniz kadar artist bulabilirsiniz!.. Millet Partisine gelince, Osman Bölükbaşı, Sadık Aldoğan, politikamızın tuluatçı artistleridir. Yalnız Fuat Arna arkadaşlarına benzemez. O, mehur «Rüyada taaşşuk», «Köy Düğünü» gibi halk komedilerinden ziyade Manakyan tarzı dramlara yakışır bir politika artistidir!

APTAL:

Farsca «su» mânasına gelen «âb» ile türkçe «dalmak» kökünden «dal» ın birleşmesinden yapılmış melez bir kelimedir. Dere, yahut deniz kı-

yısında oturup kendini hayallere kaptıran, yahut da ördek gibi suya dalan kimselere de-

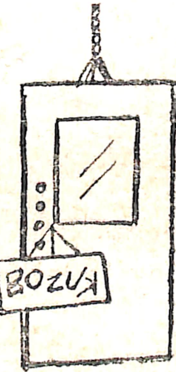
A

nir. İnsanlar böyle kendi halinde saf kişileri makbul saymadıkları için, halk dilinde «akılsız, budala, enayi» yerine de kullanılır.

Zaman ile mânası genişlemekte, bal tuttuğu halde parmak yalamayan namus erbabına, hayatında bir tek genç ile nişanlanıp evlenen kıza ve kocasından başka erkekle kırıştırmayan kadına da sosyete dilinde «Aptal» denilmektedir.

ASANSÖR:

Yüksek binalarda oturanları merdiven tırmanmaktan kurtaran taşıt. Ekseriya bozuk olur, işlemez. Bazı yarı yolda kalır. Meşhedi Cafere sorarsanız asansörün mucidi bir İranlıdır. Kelimenin aslı farsca olup «âsân» ile «süvar» ın birleşmesinden yapılmıştır ve «kolay binilen» demektir. Dil bilginlerimizden Besim Atalay üstadımızın tezine göre ise, asansörün kâşifi İranlı değil, bir Azerî Türktür. Kelime fars

ca «âsân» ile türkçe «sürmek» kökünden «sür» ün birleşimiyle vücude gelmiştir ve «kolay sür» demektir.

Vekâletlerimizin hepsinde asansör vardır ve vekillerin hepsi iktidar makamına âsânsüvar olarak kolayca çıkmaktadırlar!

ANA:

İnsan tarlasına «Ana» derler. Çocuğun babasından şüphe edilir ama, anasından edilmez.

İnsan oğlunun en helâl gıdası ana sütüdür. Onun için:

— Anamın ak sütü gibi helâl olsun, deriz.

Vatanımızın büyük parçası «Anadolu» dur. Galiba babaların çoğu sınırlarda can verdiği için olacak!

Dış politikada:

Ana gibi yâr olmaz,
Bağdat gibi diyar olmaz!

Sözü, Bağdat Paktının samimiyetini ispat eder.

Adnan Menderes iktidara gelinceye kadar Demokrat Partinin anası ağlamıştı. Galiba dünya «Men dakka dukka» dünyası olduğu için, şimdi de öbür muhalif partilerin anaları bellenmektedir!

Canı yanan insan:

— Ah anam !diye feryat eder, ah babam diye değil.

Ananın kötüsü olmaz: Kaynana, üvey ana, dev anası müstesna...

Anayasa vardır, babayasa yoktur. Ana dâva vardır, baba dâva yoktur. Ana kuzusu vardır, baba kuzusu yoktur. Bunlar, hep ananın lehine!.. Ama, unutmamalı ki, bir de «Anafor» vardır ve çok şükür «Babafor» yoktur. Eğer Allah esirgesin bir de o olsaydı ikisinin birleşmesinden kimbilir ne piçler çıkardı başımıza!

ADA:

Coğrafya tarifiyle «etrafı su ile çevrili toprağa» derler.

Politikada en meşhur ada, şimdilik bir papaz kaçtı oyununa getirilmek istenen Kıbrıs adasıdır.

Türk şiirine ada, Şair Mehmet Celâl'in kalemiyle girmişti...

Adanın kırlarında nîsandı,
Yolda gördüm, ne hoş hıramandı,
Bana bir baktı, gözlerim yandı,
Şarkın âhû kadınlarındandı!

Kıtası, yine bir ada şairinin, merhum Tahsin Nahid'indir.

Yahya Kemal'in Ada şarkılarını sık sık radyolarımızda dinliyoruz:

Issız Adalar, bir gece geldik yarınızda,
Sallandık o şen kızla salıncaklarınızda,
Hümmalı denizlerden esen rüzgârınızda,
Sallandık o şen kızla salıncaklarınızda!

Ada, hele Büyükada, mizah edebiyatımıza, mısralar, beyitler, nüktelerle de girmiştir. Tahsin Nahit, bir koşmasında:

Aşkı tâ ezelden biz bilegeldik,
«Âşıklar yolu» ndan biz «Dil»e geldik!

Diye kelime oyunları yapmıştı.

Yahya Kemal'in, eşekle tura çıkan Yakup Kadri için söylediği beyit de meşhurdur:

Vakta ki emr-i Hak Cebel-i Nûr'dan gelir,
Yakub eşeksüvar olarak Tur'dan gelir!

Eski «İdare-i Mahsusa» nın yandan çarklı vapurlariyle Büyükadaya ancak iki buçuk saatte gidildiği günlerde meşhur Şemsi Molla:

— Nerede oturuyorsunuz efendi hazretleri?

Diye soran bir tanıdığına şu cevabı vermiştir:

— Ada vapurunda!..

Yine bu meşhur Şemsi Molla, Adanın meşhur simalarından Kazoğlu ile bir para işinden dolayı kavga ederken, hakarete uğrayan borçlu öfkeyle bağırır:

— Molla bey, Molla bey, sen karşındakinin kim olduğunu biliyor musun?

— Kimsin bakayım?

— Bana Büyükadalı meşhur Kazoğlu derler!

Buna karşı Şemsi Molla acı bir kahkaha atar:

— Yoook, der, asıl Kazoğlu benim, ben... Sana Hinoğlu derler!

Rahmetli Molla bey mezarından başını kaldırıp da baksa, şimdi hayretler içinde kalırdı: Zamane Hinoğullarının içinde eski Kazoğlu sahiden kaz gibi kalır!

Büyükadanın kulübü, plâjı, bir de eşekleri meşhurdur. Mehtaplı gecelere:

— Hopleees!..

Çığlıklariyle ipek külotlu hafif süvarilerini çamlıklarda hoplatıp gezdiren Ada eşekleri, hakikaten memleketimizin en bahtiyar eşeklerindendir!

SOKAKTA 1 Adam!

GAZETEDEN çıktım, biraz ileride yanıma biri sokuldu. Tanımadığım bir zat. Temiz giyinmiş. Fakat sırtında elbisesinin iğreti gibi bir duruşu var. Ceketi sanki omuzlarından sıyrılıp düşecek. Çarpık kravatının düğümü gömlek yakasının altına kaymış. Başına ters geçirilmiş şapkasını çıkarıp eliyle selâm verdi:

— Uğurlar olsun, bayım.

— Eyvallah efendim.

Yanyana yürüyoruz. Bir kaç defa yutkundu, çekimser bir sesle sordu:

— Hava nasıl, beyefendi?

— Çok güzel, tam bahar havası!

Dili, ağzının içinde zorlukla dönüyor, taşra kırması zoraki bir İstanbul şivesile konuşuyor.

— Matbaahaneden çıktığınızı gö rünce, zatınızın gazeteci olduğunuzu anladım. Gazetecilerin kulakları delik olur. Siz bu işleri bizden daha iyi bilirsiniz. Havayı siz de beğeniyorsunuz demek? Buna çok memnun oldum doğrusu...

— Havanın güzel olduğunu anlamak için gazeteci olmağa ne lüzum var? Siz de görüyorsunuz ki hava açık, güneşli!

Gözlerini süzerek dizlerini ışıldattı:

— Ben o havayı demiyorum, beyefendi. Siz ârif adamsınız. Biliyorum, benim demek istediğim şeyi anladınız amma, anlamamazlıktan geliyorsunuz. Bilirim, siyasetçi adamlar birdenbire açılıp saçılmazlar. Velâkin çekinecek bir şey yok. Benden lâf çıkmaz, hani.

— Kusura bakmayınız, ne demek istediğinizi anlıyamıyorum.

— Şey, canım. Siyasetçilik havasını sordum ben. Hani, gazeteler, Halk Partisiyle Demokratların arasında bahar havası başladı, diye yazıyorlar ya. Onu merak ediyorum. Başlıyan hava nasıl gidiyor acaba? Siz nasıl görüyorsunuz? Bu hava yeniden bulutlanır mı dersiniz?

— Siyaset havası belli olmaz ki. Bazan açar, bazan bulutlanır, şim şeklenir.

— Aman, Allah göstermesin. Bu sefer başladığı gibi gitsin inşallah.

— Siz hangi partidensiniz?

— Ben mi? Hiç birinden değilim. Ticaret adamıyım ben. Neyime gerek, sütlü börek? Öyle işlerle alâkam yok!

— Alâkanız yok da partiler arasındaki havayı neden bukadar merak ediyorsunuz?

Yine yutkundu:

— Şey... Biz ticaret erbabıyız. Malûm ya, büyüklere sık sık işimiz düşer, Ankara'ya gideriz. İki partinin içinde de sözü geçen ahbaplarım var. Tanıdık mebuslar da var. Onların araları iyi olursa bizim işimize daha çok yararlar tabii. Biri beceremezse, ötekine yaptırır.

Çenesini kaşıyarak sözü değiştirdi:

— Ben gazetecileri çok severim, beyefendi.

— Memnun oldum.

— Sağ ol, var ol. Gazetecileri çok severim emme, hiç de tanıdığım gazeteci yok. Tanışmak, ahbap olmak istiyorum. Bunun için ne yapmalı acaba? Gazetelerde basın toplantısı yapıyorlarmış. Ben rum. Ben de böyle bir şey yapsam mı ki?

— Fena olmaz.

— Evet, çok iyi olur. Velâkin kuru kuruya basın toplantısı olmaz ki. Kendi kendime bir şeyler düşünüyordum. Hani, oyuncu kızlar evlerine gazetecileri çağırıyorlarmış da, karşılarında soyunarak basın topalntısı yapıyorlarmış. Ben de böyle bir şey yapsam...

— Gazetecileri toplayıp karşılarında soyunmağa mı niyet ettiniz?

Göz kırparak yılıştı:

— O nasıl söz, beyefendi? Ben o işi yapar mıyım hiç? Desturun, kazık gibi adamı ne yapsın gazeteciler? Meselâ şimdi zatınızın huzurunda anadan üryan soyunsam...

— Aman, zahmet etmeyiniz.

— Gördünüz mü ya! Sizin istemediğiniz bir şeyi öteki gazeteciler isterler mi hiç? Benim fikrim başkaydı. Soyunan oyuncu kızlardan bir kaç tanesini para ile tutayım, gazetecileri de çağırayım, bizim evde bir basın toplantısı yapayım diye düşünüyordum. Gelgelelim, kızların basın toplantısında soyunmalarını yasak etmişler, değil mi?

— Evet...

Biraz daha sokulup boynunu büktü:

— Başınızı ağrıttım emme, gusura galmayın. Acep sadece yiyip içmekli bir basın sofrası gursak, makbule geçmez mi?..

— Niçin geçmesin? Pekâlâ olur.

— Çok teşekkür iderim... Pekiy, pek sayın ve muhterem basın gazetecilerine hangi yemekleri yaptırsam dirsiniz?

— En münasibi beyin haşlaması, ciğer kebabı, söğüş...

— Piyaz istemez mi?..

— Hayır, onu bize değil, başkalarına ikram edersiniz!

— Ya tatlı ne tavsiye buyurulur?

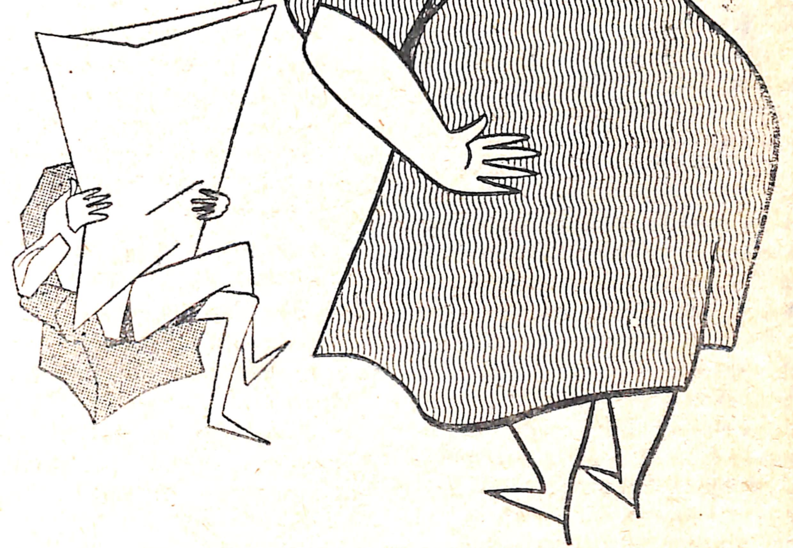
— Biraz tatlı dil kâfi bence...

— Aman efendim, onu biz gayri sizin kalemlerinizden bekleriz...

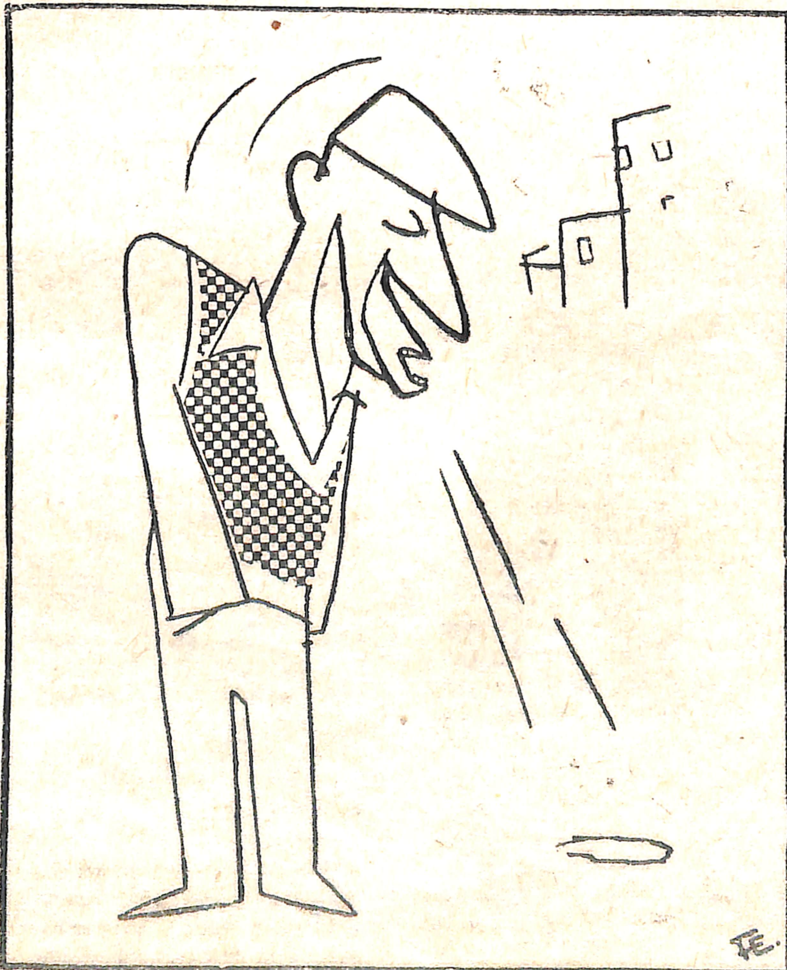
— Öyleyse hafif bir şey... Meselâ, kâğıt helvası, yahut pişmaniye!..

İsmimi sordu, adresimi aldı, şap kasına kandilli temennalar ettirerek ayrıldı gitti.

Cemal Refik

BAHAR HAVASI!..

HOVARDALIK!..

UÇAK havadayken, sihirli halı yanaştı. Beni halının üstüne aktardılar.

— Bu kadar külfete sebep ne? diye sordum. Fakat rahat bir otomobille saraya gitmek varken böyle havalarda...

— Ya ahi, dedi delilim, yani tercümanım. Bir kere siz, Kerimülfahr'ın şehrinden geliyorsunuz. Müşarünileyh gibi havalanmağa alışık olmalısınız. Sonra, bu işin original tarafı... Tayyare inemezdi, şunki İngilizdir. Mısırülkahire'ye ise İngiliz uşak inemez (uçak olacak)...

— İzahatınıza teşekkür ederim ya Seydi...

İşte, Albay Nâsır'ın hususî davetlisi olarak Kahire'ye inişim, böyle usulü Arabî ile, yani Arabistan helikopteriyle oldu.

Ha, ne münasebet, Albay Nâsır'ın hususî davetlisi oluyorum, değil mi? Efendim, bendeniz bir zamanlar bir nasır ilâcı yapmıştım. Hattâ, ömrü vefa etseydi, şair Orhan Veli merhumun Süleyman Efendisi bile kullanır, hiç bir şeyden çekmediği kadar, nasırından çekmezdi. İşte benim bu nasırla haşır neşir oluşum, her türlü nasıra şifa sağlayışım Mısır diktatörcüğünün kulağına kadar gitmiş. Malûm ya, bir işi Mısır'daki sağır sultan bile duydu demek, o çok meşhur oldu demektir. Gerçi Nâsır, sultan değil, ama sulta, otorite onun elinde. Kulacığı da ağırca işitiyor. Tamam mı?

Bir akşamdı. Çat kapı... Postacı gibi kırmızı mühür mumiyle damgalı, telli bir davetiye getirdi. İçinden uçak bileti ve bir mektup çıktı. Mektubun tercümesi, benim Arapçamla aşağı yukarı şöyle:

«Ben, zirde vâzıul'imâz Albay Nâsır, zâtınızın şahsıma karşı gösterdiği tevatüren sâbit sempatiden cesaret alarak, artık ciddiyata tahammülü kalmamış olan Mısır'ın beynelmilel münasebetleri hakkında ancak bir mizah gazetesine beyanat verebileceğimden, lütfen ilk posta uçakla Kahire'ye teşrifinizi rica ederim.»

Gittik ve kabul olunduk. Albay, yeni traş olmuştu. Zeytin yeşili yüzünde pudraları bembeyaz duruyordu. Her halde pek şık olacaktı.

— Kudûmüsseref! dedi. (Hoş geldin'izdir besbelli).

— Ve aleykümselâm paşam...

— Ben yok bâşâ... Ben albay.

— Adam, biz ne onbaşılara paşam demeğe alışmışız... Kusura bakmayın. Başka gazeteci, ecnebi ajans yok mu?

— Lâ vallah, ben sağırmadi... Sağırsa gelmez kâfirûn... Onun için yalnız size sağırdi...

— Teşekkür ederim. Buyrun, sorun.

— Yok ben sorajak... Sen sur...

— Ben ne sorayım paşam? Affedersiniz, sizin bir türlü paşa olmadığınızı öğrenemedim. Evet yüzbaşım...

— Yok yüzbâşî... Albay...

ALBAY NASIRLA MÜLÂKAT

— Evet albayım. Amerika'nın Bağdat Paktına duhulüne ne buyurulur?

— Amerikâ kâfir diyarı. Eyzinhufer doktriniyyesi kâfir sözü. Bağdat Bakti kâfir ahdi...

— Yani iyi mi oldu Mısır için?

— Bize yok duhul eden. Amerikâ ister Bağdad'a girmek. Girejek... Yapajak vâfir yardım onlara... Bağdadiler nakledejek bize... Elbette iyi oldu. İktisadî abluka boyleje kalkajak...

— Bunu öğrendiğime memnun oldum. Yunanistan'ın durumu hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Hangi durum vaz'iyyeti?

— Şu, Kıbrıs dolayısiyle İngiltere'yle...

— Hâzâ hakikat... Yunanistan haklı...

— Evet, ama, bize karşı haksızlık ediyor...

— Evet. Size karşi haksız. Emmâ İngiltere'ye karşi haklı, Kim ki İngiliz'e muhalif, o daimâ haklı...

— Kıbrıs'ı alamaz ki...

— Elbette alamaz. Şunki Kıbris Mısır'a âit...

— Aman albayım, orada hiç Mısırlı yok...

— Bütün o Kıbris Rumları aslında Kıbtidir. Kıbti'ler ise Mısri demek... Binaenalâzâlik Kıbris Mısrındır...

— Albayım, o halde hemen seferberlik ilân edin...

— Ne işün... Kıbris işin mi?

— Yok. Paris için...

— Hikmeti ne?

— Paris'te yüz bin fellâh var. Mıgrıbi fellâh demek, Mısri Kıbti demek. O halde Paris Mısrın...

Albay Nâsır bir an düşündü:

— Vallah mahzi hakikat! dedi. Şunki insanlar aslâ değişmez. Lâ tegayyer! Bugün de câridir Karakuş'un ahkâmı... Şunki en âdil sistem daimâ Mısr'da kurulmiştir...

Buna düşünelim bir kere...

Sonra ellerini çırptı:

— Berberimi da'vet edin...

Söze karıştım:

— Albayım, yeni traş olmuşsunuz...

— Yok, kırk dakika mürur eyledi. Şimdi ma'zul kral Fârûk'un haremine gideceğim. Müştefreşeler rahatsız olurlar beni sakallı görürlerse...

Lâkin berber gelmiyordu. Albay, saray nâzırı Onbaşı Zarif'i çağırttı:

— Nerde benim perûkâr?

— Gözleri çıkarılacak Albayım...

— Ne işun velâkin?

— Bir başka berberin gözünü çıkarmış. Kısas lâzım...

— Sen mecnûn? Hiç seray berberinin gözü şıkar? Bulun bir başka berber, onun gözünü oyun. Mademki bir berber, bir berberin gözünü çıkarmış. O halde bir berber bulup gözünü oymak kâfi... Velâ seray berberi!...

Albay'ın adalet sistemi, bana sekiz yüz sene evvel Mısır'da hüküm sürmüş Karakuş'un icraatını hatırlattı. Bunu kendisine söylediğim zaman Nâsır güldü:

— Vallah mahzi hakikat! dedi. Şunki insanlar aslâ değişmez. Lâ tegayyer! Bugün de câridir Karakuş'un ahkâmı... Şunki en âdil sistem daimâ Mısr'da kurulmiştir...

— Ben ruhsatınızla İstanbul'a dönmem... Şayet mülâkat hitam bulduysa...

— Muvafık... Valâkin nasıl dönejek? Hutut - ül - hevâiyye - tül - Mısriyye seyrüsefere kapalıdır. İngiliz uşak gelmez. Berren (karadan) gidemezsin: İsrail yolu mesdûd...

— Ne olacak yani? Desenize şapa oturduk...

— Yaşa... Ancak Şap Denizi'nden gidebilirsin...

— Ama o zamana kadar bizim mecmua basılır......

— Yok zarar... Nâsır daima aktüalitedir.

Ve, sihirli halıya atlayınca Şap Denizi yoliyle, memlekete döndüm. Döndüm ki, adamın dediği doğru: gazeteler, daha Amerika'nın Bağdat Paktına katılışı dolayısiyle Albay'ın beyanatını neşretmemişler bile...

— Görünmeyen Adam —

Demokrasimizde yeni merhale:

Isırmayan nutuklar!..

ARABA SEVDASI..

İki arkadaş konuşuyordu:

— Yahu bizim Bakiye de ne oldu gözükmüyor?

— Duymadın mı? Bir araba çalarken yakalanmış şimdi içerde..

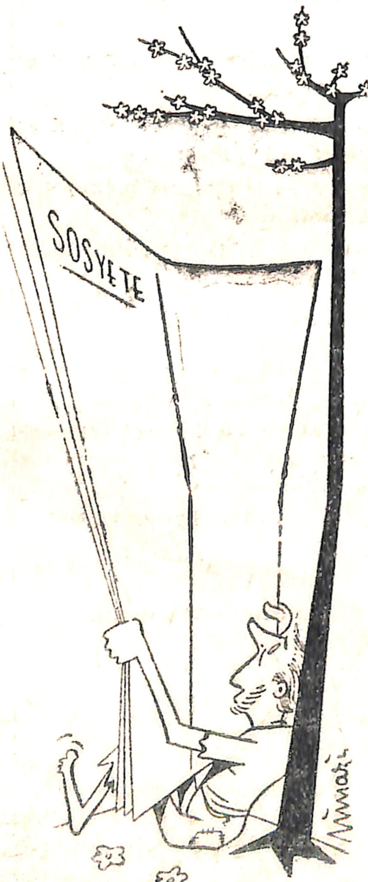
— Vay aptal herif vay!.. Bir çoklarının yaptığı gibi bir tane satın alıp parasını ödememek varken araba çalmağa kalkarsa sonu böyle olur.

İSMAİL Şanıvar, son derece zengin adamlardandı. Sosyetenin de gözdesiydi. Hoş bu söz yalnız kadınlar hakkında kullanılır ama, yine de İsmail Şanıvar, gözde sayılırdı. Çünkü, herkesin gözünde olmasının sebebi, biricik kızı Belma idi.

Daha İsmail Şanıvar'ın ne adam olduğunu söylemeden karşınıza bir de Belma'yı çıkardığım için özür dilerim, sayın okuyucular, Ama, baba kız, birbirlerinden zaten hiç ayrılmazlardı ki, anlatırken ayırabileyim?

Bay Şanıvar, rahmetli zevcesinden dul kaldığı zaman, kızı henüz beş yaşındaydı. Bay Şanıvar ise erkeklik şan ve şerefinin en ünlü çağında, yani kırkındaydı. Şimdi kızı gelin olacak çağa, yeni ölçüye göre yirmi ikisine gelmişti. Güzel kızdı da, Belma... İsmail Şanıvar ise altmışını aşmıştı. Lâkin hâlâ dinç, hâlâ yakışıklıydı. Henüz, o geçerken, kadınlar hasetle, gıptayla başlarını çeviriyorlarsa bu, sadece serveti için değildi. Çünkü, rahmetli zevcesinden dul kaldıktan sonra, İsmail Şanıvar evlenmedi. Asıl ondan sonra şan verdi. Bekârlık âlemlerinde şan verdi bilhassa... Çocuğun çifte dadıları vardı. Her biri, tabii, peder beyden hissesini almıştı. Doğrusu, değme delikanlılara duman attırıyordu İsmail, o zamanlar...

YAZISIZ!..

E, vakti gelince kızı büyüdü, Aslanlar gibi bir kız oldu. Hattâ babasına rahmet okutacaktı biraz daha evlendirmezse... İsmail Şanıvar bunu bilmez olur muydu hiç? Biliyordu. Kızının ne istidatlara vâris olduğunu biliyordu. Ama, daha açık bildiği bir şey vardı: erkeklerin de ne mal olduklarını bilirdi o... Hem, şimdiki nesiller yok mu? Meded Allah çağırtırdı insana. Kızı kafese koyar, karnını şişirir. Üstelik bir de yüklüce tazminat alır, öyle bırakırlardı alimallah...

Nasıl evlendirecekti Belma'yı? Kız, güzelceydi. Güzelce olduktan başka, çok ateşliydi de. İsmail bilmiyordu onun ne haltlar karıştırdığını orada burada. Lâkin, bir an önce başgöz olmasını istediği halde, bir türlü münasip bir kısmet bulamıyordu. Evet, kızın kısmeti gürdü, gür olmasına... İlle gelenler ipe sapa, kaleme gelir insanlar değildi ki... Ya tahsilsiz züppeler, yahut iş adamı, müteahhit kılığında huzura çıkan, ama aslında ya kumarbaz, ya dolandırıcı diye tanınmış, yahut tanınmamış bile olsa o yolun yolcusu kurtlardı. Eveeettt... Kurttu bunların hepsi. Gençtiler ama, maşallah öyle bir yetişmişlerdi ki, İsmail Şanıvar gibi, piyasanın namlı kurtlarını bile yeni usul şeriat hileleri, ticaret dolaplariyle bal gibi kafese koyarlar, çeşmeye suya götürüp susuz getirirlerdi.

Fakaattt... Sabreden derviş, muradına ermiş. Tevekkeli sabırla koruk helva, dut yaprağı atlas olur dememişler... Bay Şanıvar da, nihayet meramına kavuştu.

Dikkat ediyordu... Hangi gece kulübüne, paviyona gitseler, orada daima gayet şık ve temiz giyimli bir gence rastlamaktaydılar.. Genç adam, gözlüklü olmaktan başka kusur bulunmıyacak bir tipti. Eh, bu zamanda mektep medrese görüp de gözlük takmıyan kim var? İsmail Şanıvar, yüksek sesle gülmeyen, hiç bir oyuna, kâğıt partisine katılmıyan, elinde asla kadehle tesadüf etmediği bu delikanlıda mükemmel bir koca, müstakbel bir damat şahsiyeti görmeğe başladı gitgide.

İş, bir kere aklına girmeye görsün. Tabii lâhzada genç adamla tanışmanın kolayını buldu.

O akşam, yine bir lokaldeydiler. İsmail, Ferit Usol'un salona girdiğini görünce tâ uzaktan selâm verdi ve eliyle masasına davet etti. Ferit Usol da, bu daveti bekliyormuş gibi, doğru İsmail'le kızının masasına geldi.

Basın Balosunda:
— Şu havadisin altını okumama müsaade eder misiniz?

— Kızımı tanıyor musunuz Ferit bey?

— Elbette efendim, küçük hanımefendiyi kim tanımaz? Böyle müstesna bir güzellik meçhul kalacak şeylerden değildir ki...

İsmail'in ağzı kulaklarına vardı. Nekadar da derli toplu konuşuyordu delikanlı !Hem, daha ilk cümlesiyle mevzua kendisi yanaşıyordu âdeta... İsmail bunu hayıra yordu.

— Bir sigara almaz mısınız?

Diye tabakasını uzattı. Genç adam:

— Teşekkür ederim efendim, dedi. Sigara içmem. Kalbe zararı vardır...

— Siz doktorsunuz, değil mi?

— Evet, ihtisasımı yapıyorum. Bitirir bitirmez muayenehane açıp çalışmağa başlıyacağım...

— Mecbur musunuz?

— Paraca kastediyorsanız, açık konuşmak âdetimdir, mecbur değilim, Ama insan niçin yaşar? Doktor olup küflenecek değilim ya... Elbette çalışacağım...

Aman ne ideal damattı bu yârabbi...

— Ne içersiniz?

— Yani içki mi? Teşekkür ederim... Alkollü içkiler mideyi harap eder. Hiç kullanmam...

— E, nasıl eğlenirsiniz ya? Poker yapalım mı, içeri çekilip?

— Aman beyefendi, ne münasebet? Ben şahsan dört arkadaşımın kumar yüzünden mahvolduklarına şahit olmuşum... Elimi bile sürmem...

— Doğrusu bu zamanda bulunmaz bir gençsiniz... Yakışıklı...

— Teveccühünüz...

— Dürüst ahlâklı ve perhize dikkat eden...

— İltifat ediyorsunuz...

— Kötü huyları olmayan...

— Mahçup ediyorsunuz...

— Sizin gibi bir genci insan mumla arasa bulamaz. Vallahi, kızım Belma da herhalde benim fikrimdedir. Değil mi Belma?

— Öyle babacığım...

— Ferit bey...

— Buyurun İsmail beyefendi...

— Böyle şey söylenmez ama, doğrusu sizi pek sevdim. İçki içmez, sigara kullanmaz, kumar oynamazsınız. Herhalde uçarı çapkın da değilsinizdir...

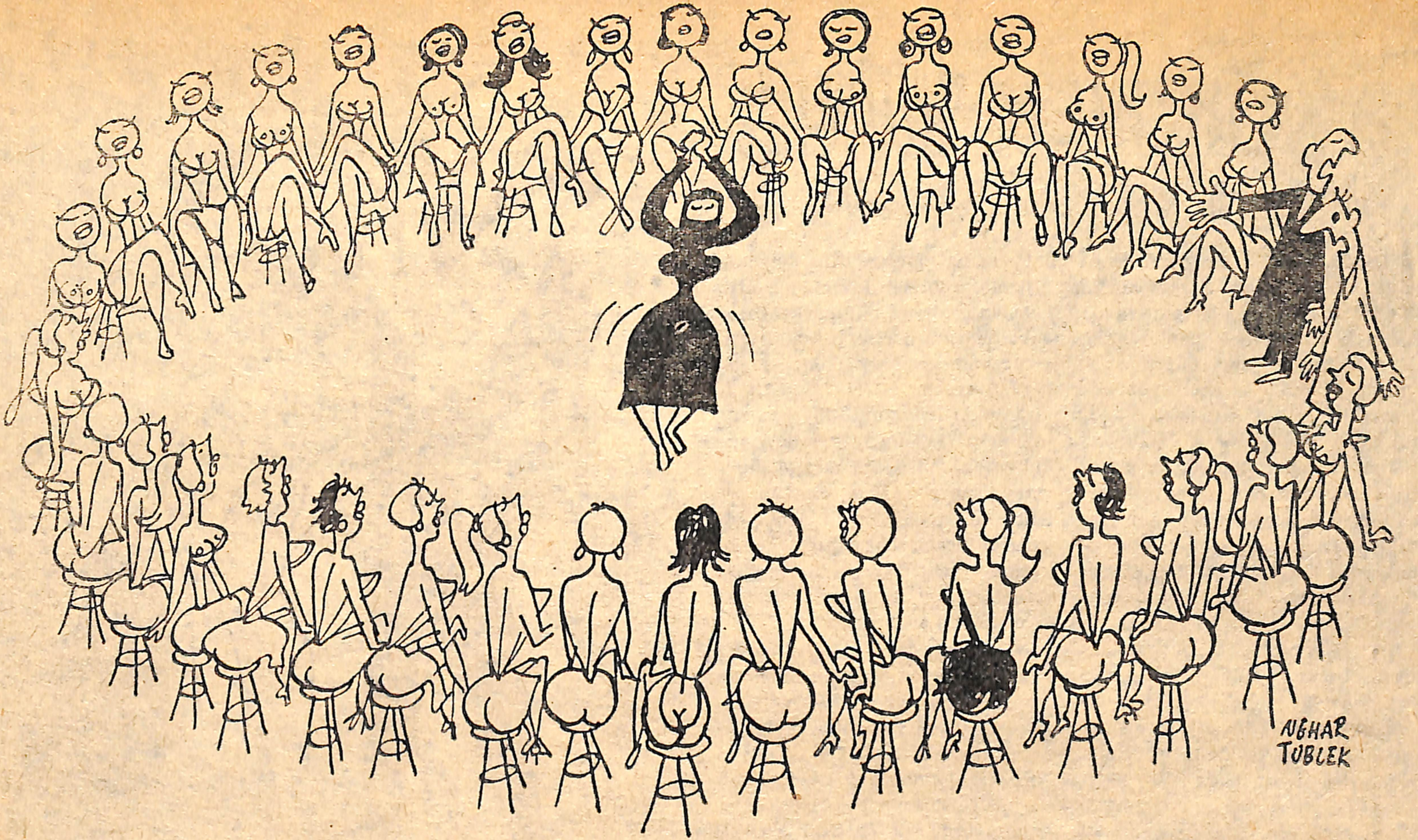
— Değilim efendim...

— Kızımı size versem...

Ferit kıpkırmızı kesilip ayağa fırladı, kekeledi:

— Affedersiniz efendim, dedi. İmkânı yok kabul edemem... Bilirsiniz, kadınlar erkeği nekadar yorar. Hem belli olmaz, hiç ummadığı kimseden, maazallah, insan hastalık da kapar. Değil mi efendim?

— Hikâyeci —

— Ne yapalım kardeşim, çıplak dans edilmesine müsaade etmiyorlar!..

HAFTANIN ŞAKALARI

KADIN AKLI NE DE OLSA!

Hilton'da, balodaydılar. Birdenbire oparlörler seslenmeğe başladı:

— Bay ve bayan Akkol, Bay ve Bayan Akkol... Apartmanınız yanıyor, derhal eve dönün... Apartımanınız yanıyor, derhal eve dönün...

Umumî sessizlik ortasında bir kadın çığlığı yükseldi:

— Eyvah... Yeni yaptığım etekliğe yazık oldu!

— Eyvah... Yeni yaptığım etekliğe yazık oldu!

●

NE YAPSIN?

Neclâ, Leylâya:

— Aman şekerim, diyordu, neden kocana müsaade ediyorsun? O kadar konyak içmesin!

Leylâ, Neclâ'nın kolunu tuttu:

— Bırak kardeş, ancak o sayede uykusu kaçıyor!

●

KRAL VE KRALİÇE

Güzellik kraliçeleri aldı yürüdü. Fotoğraf kraliçesi, mektup kraliçesi, pul kraliçesi gırla gidiyor. Geçen akşam, Kulis'e çok güzel bir hanımla şişman, hantal, karaborsacı kılıklı bir adam geldi. Sevim sordu:

— Kim bu adam, kuzum?

Fikret Âdil fısıldadı:

— Karaborsadaki Gaz kralı...

— Ya yanındaki?

— O da tabiî kaz kraliçesi!

AMAN NE LEZZETLİ!..

Kulis'te oturuyorlardı. Ekrem Reşit Rey, Yakuba:

— Bir kahve isterim! dedi.

Biraz sonra Yakup, kahveyi getirdi. Ekrem, her yudumda bir ooh çekiyordu. Sonunda garsonu çağırdı:

— Yakup, dedi, ben kahve istemiştim ama, getirdiğin çorba da cidden nefismiş!

HAKLILIK

Berberde traş oluyordu. Herif fena halde içmişti. Bu yüzden, dik katle usturayı takip ediyordu müşteri. Nihayet olacak oldu ve berber, adamın yüzünü kesti. Müşteri homurdandı:

— Şu içki ne müthiş şey...

— Hakkınız var, dedi berber, cildiniz o yüzden âdeta şeffaf, adamakıllı incelmiş!

KOCAMAN LÂFLAR

Tam bir saadet ancak fena bir kalp ve iyi bir mide ile temin edilir.

★

Boşanma olmayınca evlenme, emniyet supapı olmıyan bir buhar makinesine benzer.

★

Bir kadının aşkına dair sakladığı en kuvvetli hâtıra o aşka yaptığı ihanettir.

★

Kadın bugün «Hayır» der, yarın da «Evet» diyebilir. Fakat aşkın en tatlı safhası «Belki» dir.

★

Bazı kadınlar aşk ağına düşerler, fakat yakalanmazlar.

★

Televizyon harikulâde bir icat olabilir, fakat anahtar deliğinin yerini tutamaz

★

Kaç yaşında olduğunuz değil, ne şekilde ihtiyarladığınız mühimdir.

★

Ödünç vermektense hediye vermeli. Zira ikisi de bir kapıya çıkar.

★

Aşk vuzuh kazandıkça kararır.

TALİH

Karı-koca, otomobille pazarlarını geçirmeğe İzmit'e gitmişlerdi. Dönüşte, tam Pendik yakınında bir ağaca tosladılar. Kocası:

— Eyvah! diye inledi, Gördün mü talihsizliği?

Karısı memnundu:

— Üzülme canımın içi, dedi. Gerçi araba akordeona döndü ama, düşün bir kere: ya bu felâket yola çıkarken başımıza gelseydi?

●

ACABA?

Hilton'un «Roof» barında içiyorlardı. Birdenbire delikanlı sarılıp kızı öptü. Kız, hemen barmene işaret etti:

— Doğru söyle, beşinci kadehi de içti, değil mi?

●

ŞUNU...

Omuzunda çifte, av hayvanaları satılan bir dükkâna girdi:

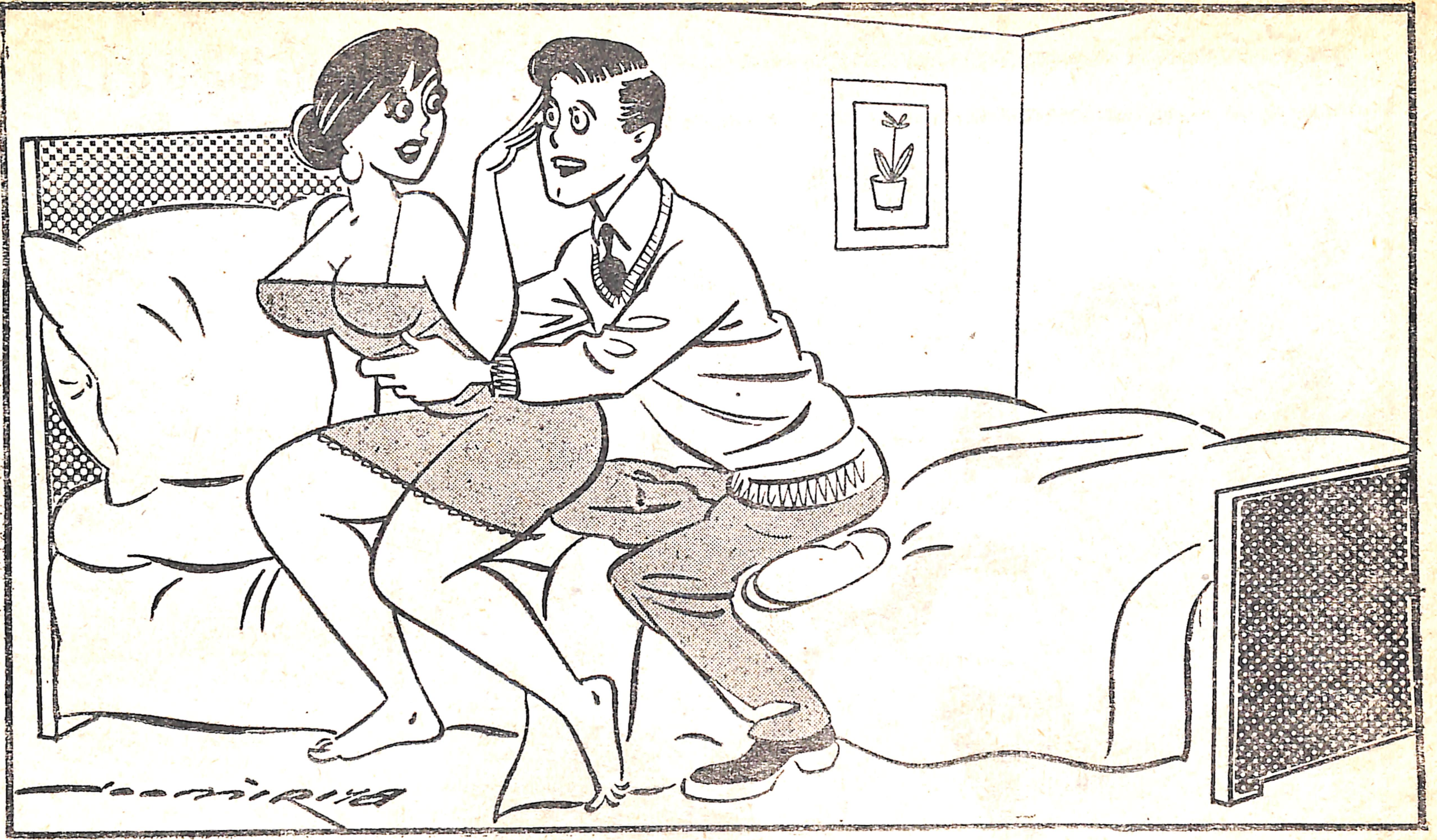
— Tavşan istiyorum.. dedi.

Dükkâncı, tavana asılı tavşanları gösterdi:

— Hangisini, bayım?

Ulunay (çünkü bu yağlı müşteri o'ydu), hemen çifteyi doğrultup hayvanlardan birinin ölüsüne ateş etti:

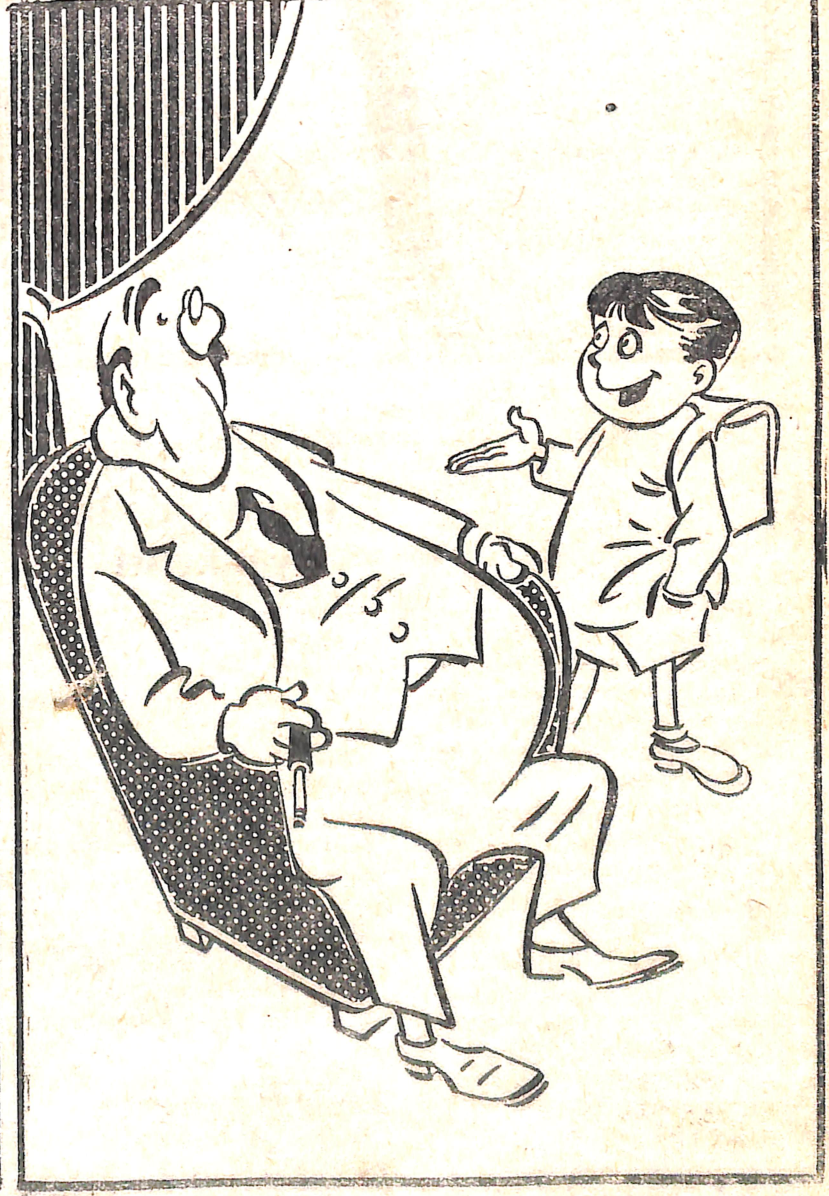
— Şunu!..

Hizmetçi — Ne, maaşıma zam mı ettireceksin?.. O kolay iş, baban da yapar!..

Dilenci — Levhaya dikkat bayan!..

— Bizim gündeliğe zam yok mu baba?..

Eski Türk Mizahı

— Bayan, bu kazağı alın, beş altı kış dayanır...
— Haydi canım ben ne kazaklar gördüm ki, bir kış bile zor dayandı!..

HACI Recep Efendi, elini cebine götürüp de cüzdanını bulamayınca, hıçkırığa benzer bir çığlıkla tramvayın içine yığılıverdi.

Tramvayda bir yankesici

Daha yarım saat evvel, Aksaraydaki evin, Mahmutpaşadaki dükkânın, Galatadaki deponun kiralarını almış, beş kırk beş vapuruna yetişmek için bu tıklım tıklım tramvaya atlamıştı.

Yarı baygın bir halde ve yarı tutuk bir dille, etrafını saranlara izahat vermeğe başladı:

— Cüzdanım.. Cüzdanım..

Meraklılar soruyordu:

— Kaç paran vardı efendi?

— Ah.. Sormayın.. Hiç sormayın onu.. Bugün kira almıştım daha.. Tam iki yüz elli lira..

Kısa boylu, şeytan gözlü, kara yağız biri ortaya atıldı:

— Kapayın tramvayın kapılarını!.

Derhal tramvayın kapıları kapandı..

— Hiç inen oldu mu?

— Hayır!.

— Affedersiniz efendiler, dedi, kanun namına hepinizin ceplerini arayacağım...

Ve kimsenin cevap vermesine vakit bırakmadan yolcuların üstlerini araştırmağa başladı..

— Pardon, şöyle kolunuzu kaldırınız..

— Lûtfen yeleğinizinin iç cebini de..

— Pantalonunuza da bakayım..

— Siz şöyle buyurunuz..

— Efendi baba, müsaade buyur..

— Hanımefendi, veriniz çantanızı!..

Kadınlı erkekli, bütün tramvay halkını sıkı bir araştırmadan geçirdikten sonra, Hacı Recep Efendinin önünde boynunu büktü:

—Canın sağ olsun efendi baba, uçmuş!. Mamafih, ben şimdi karakola gider, bütün sabıkalıları birer birer yoklarım!

Ve tramvayın ön sahanlığından atlayıp Köprünün kalabalığına karıştı...

Akşam, yorgun argın evlerine varan bu tramvay yolcuları, soyunurlarken birer birer çığlağa başlamışlardı:

— Eyvahlar olsun, cüzdanım yok!.

— Aman.. Saatim nerede?.

— Vallahi şimdi düşüp bayılacağım, göğsümdeki tek taşlı pantantif uçmuş!.

— Çocuklar imdat.. Çantamdaki paralar sırra kadem basmış!.

Tramvayda, ciddi bir memur süsü takınarak bütün yolcuların üstünü arayan bu adam, Hacı Recep Efendinin cüzdanını çarpan meşhur yankesici İskete Mehmedin ta kendisi idi!

ÇİMDİK

Adâbı Muaşeret Dersleri

HANİ Fahrettin Kerim ağabeyimizin gücüne gitmesin.. Belki bir gün, nasibimizde varsa, eline düşersek bizi hırpalamasın ama.. Kafaların böyle bu kadar efkârlı olduğu bir zamanda pıyız kaymayacak, yaniyaki açık türkçesi imam suyu çekmiyecek er kişi parmakla sayılır. Anzorot insanın gönlünden, gamı, kasaveti, balıkçı süngerile siler gibi, alıp götürüyor. Akşam üstü oldu mu idi, adam evlâdının çıkmayası canı, haniya şöyle bir iki kafadar ahbapla bir köşeye çöküp bir iki tek yuvarlamak, evdeki dırdırdan ise, evlâdım Zeki Müren'in güler yüzünü görüp şarkılarını dinlemek kulağının pasını gidermek, pirelerini dökmek istiyor.

Kişinin ayrı üç yerde belli olurmuş: Rakı sofrasında, kumar masasında, bir de yolculukta. Bizim eski takım ağaları, acemilerin mertliğini bu üç yerde denerler, numarayı ona göre verirlerdi.

Zira çilingir sofrasının da kendine mahsus ayrıyeten raconu vardır. Kafayı kirişledikten sonra, sağa, sola sarkıntılık eden, cıvıyan avallar, imam suyu yerine ayran içmelidir. Rakıcılığı nen birinci şartı, İngiliz köselesi gibi dayanıklı olmaktır. Dayanıklı olmayanlar, kendilerine bir ölçü bellemeli, onu hiç bir vakit geçirmemelidir. Bu ölçüyü tayin etmenin usulüne gelince, bu bir kaç türlü olur:

1 — Rakıya başlamazdan önce, ileriki masada oturan ve kaknemliğine iman ettiğiniz cadaloz karı, gözünüze hoş görünmeğe başladı mı idi, ölçü tamamdır.

2 — Tek ayak üzerinde durup, öbür ayağınızın dizini bükerek çaprazlama (4) rakamını yapabiliyorsanız, daha meydanı vardır, içebilirsiniz.

Anzarot su ile ve sindirerekten içilir. Arka arkaya kadehleri yuvarlamak kabadayılık değildir. Sonradan birdenbire başa vurur.

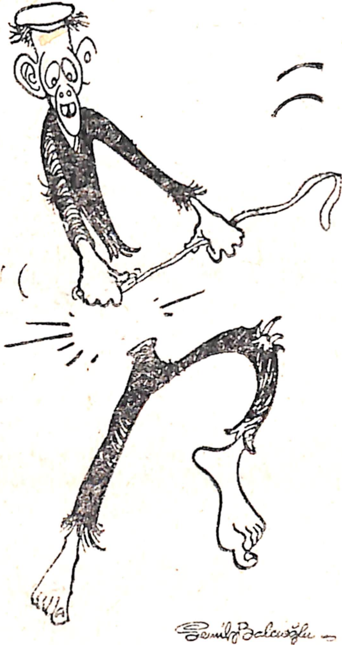
Meze tabaklarına aç kedi gibi saldırıp, bir lâhzada ne var, ne yok silip süpürmek, sofrayı yangın yerine döndürmek hıyarlık sayılır.

Başkalarının da hissesi olan sulu mezelerin içine ekmek içi bırakıp ta (Süngeriye) yapmak, hakkınızda, görmemişlik, aç gözlülük, terbiye kıtlığı gibi hüsnü zanlar hasıl olmasına sebebiyet verir.

Saz taksim ediyor, herkes te kendinden geçmiş bir halde, sükûnetle dinliyorken, birdenbire coşkunluk alâmeti gösterip:

— Ooof.. Anam! Öldürme, be!. Tarzında takdir beyan etmek o-

Semih Balcıoğlu

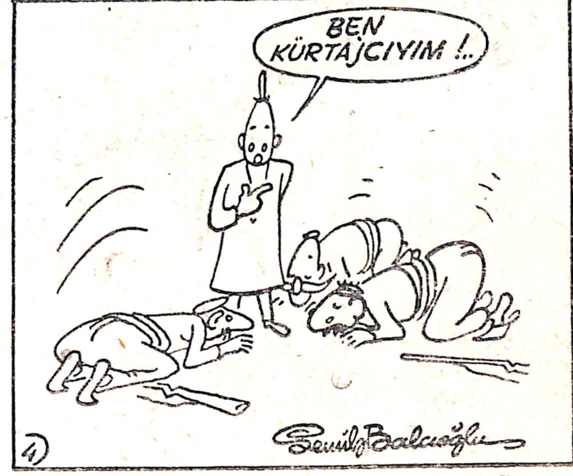

Kemerleri sıktık!..

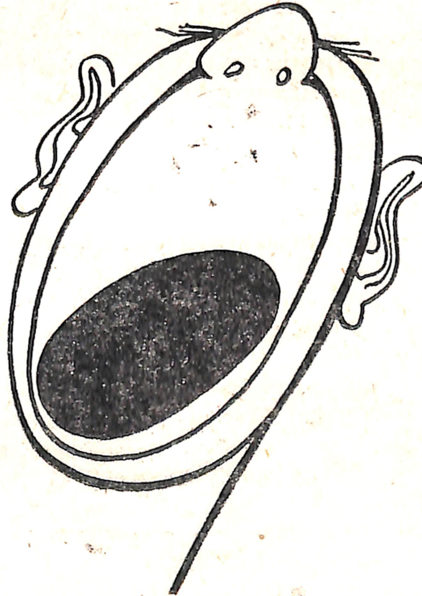

Resmî ağız

Yarı resmî ağız

Gayrı resmî ağız

dunluktur. Bunu sizden başkası yapacak olursa, bu sefer de celâllenip:

— Çüş eşşeoğlu!. Hangi tavlanın malısın?.

Diye çatmağa, durup duruken belâ çıkarmağa mecbur değilsiniz.

Sonracığıma, efendime söyliyeyim, zeytin, kiraz, erik gibi çekirdekli mezelerin yenecek yerini yedikten sonra, çekirdeklerini, ağzınızla, yahut fiske ile, komşularınızın suratına nişan alaraktan yollamak vakıâ eğlenceli olur ise de, terbiyesizliğinize hükmettirmek ihtimali de olduğu için,yapmasanız fena olmaz.

İki kadeh yuvarladıktan sonra etrafınızı dikizleyip, dişe dokunacak gibi gördüğünüz kimselere işmar etmeyiniz. Binde bir muvaffakıyet ihtimaline karşı, dokuz yüz doksan hakaret görmek, dokuz da dayak yemek hesapta vardır.

Meyhaneden dışarıya çıkarken, hafif te olsa, yalpaladığınızın farkında oldunuz mu idi, rotayı doğru eve çevirmeli, gidip, yatağa girmelidir.

Yüzde doksan sarhoşların kavlince, evde karıdan dayak yemek, karakolda ıslatılmaktan iyidir.

Sarhoştan deli bile korkar... Sarhoşla delinin şahitliği makbul olmaz.. diye bir takım söz temsilleri ortada durup dururken, hak dâva etmeğe kalkışmak enayilik olur.

İşte bunun için dedik ki, ölçüyü kaçırmamağa dikkat etmek en iyisidir. Dünyada, çakır keyif olmak kadar tatlı bir şey olamaz. Haddini aşırmadan bir kaç tek yuvarladın mı idi, kâinata metelik vermez, gam, keder ne imiş unutursun. Tatlı tatlı söyler, dinletir, etrafa neşe saçarsın. Böylesinden çoluk, çocuk, eş, dost hattâ Ord. Prof. Vali Bey amca bilem memnun olur.

Ama, nerede şimdi, böyle cana yakın, usturlaplı, raconlu sarhoşlar, desenize?.

TORİK NECMİ

Meşhedi ile devr-i âlem

Yazan
Ercüment Ekrem Talu

— 6 —

— Mösyö Moşar, dostum! Mademki hükûmet memurusunuz, siz de takdir buyurursunuz ki, bu asırda seyahate çıkan herhangi bir hükümdar, hele bir Asya hükümdarı, hüviyetini sıkı sıkıya gizlemek mecburiyetindedir. Biz, şimdiye kadar, hakikî hüviyetimizi kimseye söylememişken bunu keşfetmekteki mahaaretinizi hayretlerle karşılarım. Sizin gibi mesleğinin erbabı, kıymetli bir memura sahip olduğundan dolayı Fransa polisi şayanı tebriktir. Fakat bu büsbütün ayrı. Sualinizi cevapsız bırakmamak için, size şunu söyliyeyim ki, Birinci Cafer hazretleri bu seyahatlerini gizlemeği arzu buyurdular. Esasen mutlak bir hürriyetle idare olunan Mazenderan devletinde pasaport gibi ayak bağı şeyler yoktur. Binaenaleyh bir kere biz, Türkiye'ye kadar pasaportsuz geldik. Oradan da, bu gördüğünüz evrakı aldık. Bunların üzerindeki izahat, bizim kasten yanlış vermiş olduğumuz malûmattır. Cafer hazretleri tütüne fazlaca düşkün bulunduklarından Tütüncü olarak gösterilmiş, ben de muharrir diye kaydolunmuşum. Mesele bundan ibarettir.

— Siz, yalnız iki kişi misiniz?

— Hayır! Bir de Cafer hazretlerinin mabeyincileri var: Torik! Fakat, kendisi şimdi yanımızda değil. Bazı hususî işleri düzenlemeğe gitti.

Mösyö Moşar, mânalı mânalı sordu:

— Şu anda, bahsettiğiniz zatın nerede bulunduğunu biliyor musunuz?

— Yok, bilmiyorum doğrusu!

— Tevkifhanede!

— Ne?!

— Evet maatteessüf öyle! Amerikalı bir madamın şikâyeti üzerine biraz evvel yakalandı.

— Bu işte bir yanlışlık olmasın?

— Hayır... Suçüstü var!

— Suçüstü mü? Ne yaptığını öğrenebilir miyim?

— Ahlâkı umumiyeye aykırı harekette bulundu.

— Ne gibi?

— Amerikalı madamı sokakta yakalayıp zorla öptü.

— Hay Allah müstahakını versin!

Memur beni müteselli etmek için ilâve etti:

— İhtimalki (Son ekselâns) - bu ünvanı Torik'e bahşediyordu - Fransız kanunlarından haberi olmadığı için böyle bir işe kalkışmıştır. Zararı yok. Siz, müdüriyete kadar zahmet ederseniz ve bilhassa madama tarziye verip, kendisini dâvadan vazgeçirirseniz, hâdise umarım ki, kapanır. Hattâ, bizzat gitmenize de hacet yoktur. Elbette burada Mazenderan tebeasının işlerine bakan bir temsilci, bir konsolos falan vardır. Bu işi o zata havale ediniz.

İçimden, boyuna Torik Necmi'ye okuyordum. Bu herifi peşimize takmakla başımızdan büyük bir halt etmiştik. Emindim ki, Meşhedi bu kepazeliği de duysa, benimle fena halde bozuşurdu. Bereket versin ki, bahçede gezinen kalabalığı seyre dalmış, merak edip de Mösyö Moşar.'la neler konuştuğumuzu sormuyordu.

Fakat, ben şimdi ne yapacaktım? Mazenderan yok ki, konsolosu olsun. İranın bir vilâyetinden müstakil bir devlet vücude getirip, bunun tahtına da Meşhedi Caferi oturtmak, bir kadınla alay etmek için sırf benim hayalimden doğmuş bir lâtife idi. Torik'in bir patavatsızlığı bu masum şakayı kakaya çeviriyordu. Memur, esas meseleyi bana önceden anlatmış olsaydı, elbet ben bu komediyi uzatmaktan vazgeçer, hakikati olduğu gibi söyler; Torik'i kendi haline bırakırdım. Fakat, bu derece ileriye gidip, herife ciddî ciddî bir sürü masal okuduktan sonra, bütün bu sözlerimin yalan olduğunu itiraf etmek, doğrusu ya, güç geliyordu.

— Peki! Teşekkür ederim... dedim, biz icabedeni yaparız. Müsaade edin de, majesteleriyle görüşeyim. Gerekirse, teşekkürlerimizi filen göstermek için, kartınızı muhafaza edebilirim, değil mi Mösyö?

— Rica ederim, ekselâns!

Memur yanımızdan ayrıldıktan sonra, Meşhedi'ye dedim ki:

— Ben, azıcık otele kadar gidiyorum. Sen burada beni bekler misin?

— Yoh! Özüm de bile gelürem.

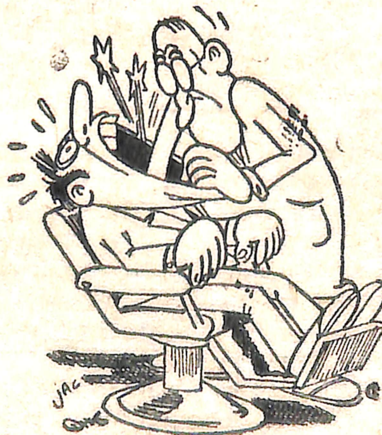
— E, gelme işte... Otur, seyret! Benim işim var.

— Otile varıp kalyan içeceğim.

— Zift iç! Biraz sonra içsen olmuyor mu?..

Beni sinirli görünce, hayretle yüzüme baktı:

DİŞÇİDE:

— Aman yavaş!. Donumu yırtacaksın!.
— İtalyan —

— Çekirgefendi? Özünün neyin vardi? Heç beyle görmemişem.

— Hiç bir şeyim yok! Burada benim eski ahbabım var. Onu bulmağa gideceğim. Her zaman gölge gibi peşimden ayrılmıyacak ne var?..

— Özün bilursen! Get güle güle!..

Meşhedi'ye bu yalanı söyledikten sonra, oradan hızlı adımlarla ayrıldım. Fakat bu yabancı memlekette nereye gidecek, ne yapacaktım? Torik mel'ununa boyuna küfrediyordum. Bu münasebetsiz herifi peşimize takacak ne vardı? Buna ben sebep olduğum için, kendi kendimi de haşlıyor, inşallah bu vartayı da atlatırsak, onu başımızdan defetmenin çarelerini düşünüyordum.

Yolda sora sora, müdüriyeti buldum. Cümle kapısından içeriye girip, müracaat edeceğim şubeyi araştırırken, Marsilya'da tesadüf ettiğimiz ve Meşhedi'inin yüz vermediği mahut Ermeni karşıma çıktı. Soğuk soğuk sırıtarak:

— Hayırdır işallah, beyzadem! dedi. Ne işiniz vardır bunda?

— Birisini görmeğe geldim.

— Yoksam, dediğim olmuştur. Acep? Ben biloordum ki günün birinde paralarınız çalınacaktır deyi de zatınız fesfese etmoor idiniz.

— Paramızın çalındığını nereden çıkarıyorsun, Matos efendi oğlum?

— Bana öyle geloor.

— Aldanıyorsun. Esasen o kadar çok paramız yok ki çalınsın. Hem benim işim var. Müsaade et de senden ayrılayım. İnşallah başka vakit görüşürüz.

— Sağlıcağla!

Ermeniyi başımdan savdım. Bir müddet, kapıların üzerindeki levhaları okuyarak, koridorlarda şaşkın, şaşkın dolaştım. O kadar kalabalığın içinde sual soracak mütebessim bir tek çehreye tesadüf edemiyordum. Her nedense, insan, yabancı diyarlarda çok çekingen, pısırık oluyor. Sonda bir kapının önünde bir aşağı, bir yukarı gezinerek nöbet bekleyen resmî üniformalı bir adamcağızın hali bana diğerlerine nisbetle mülâyim göründü. Yanına yaklaştım.

— Affedersiniz dedim? Ben ecnebiyim. Benimle beraber seyahat eden bir arkadaşım başına bir kaza gelmiş. Fransa nizamlarını bilmediği için galiba bir kabahat işlemiş, kendisini tevkif etmişler. Meselenin içyüzünü anlamak ve bu arkadaşımı, mümkün ise hakkında şefaat edip, kurtarmak isterim. Nereye müracaat edeyim?

Sözlerimi büyük bir alâka ve dikkatle dinlemek lütfunda bulunan bu adamcağız, ben lâkırdıyı bitirir bitirmez, gayet tabiî bir tavırla saatine baktı, ve sonra dedi ki:

— Çocuğunuzun hastalığına üzüldüm! Lâkin, burada çok acele bir işim var. Bir saat sonra gelsem olmaz mı?

— ? ? ?

Alık alık, herifin yüzüne baktım. Ben mi onun söylediğini anlamıyordum; yoksa o mu deliydi?

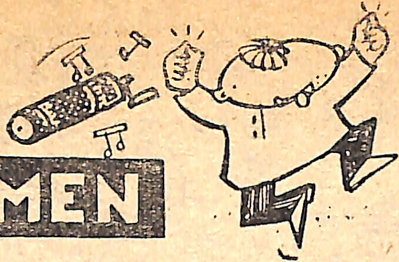
— Ben size çocuktan, hastalıktan bahsetmedim ki, dedim.

— O halde, bir saat sonra sizinle karşıki kahvede buluşuruz. Orövuvar mösyö.

Kendi kendime:

— Zavallı adam, diye mırıldandım. Sapıtmış!.. Bari, böyle resmî elbise ile gezdirmeseler!..

(Devamı var)

ÇALGILI DEĞİRMEN

Yazan:
Giovanni Guareschi

Çeviren:
Adnan BENK

ADAM, Doktor H. J. Bommer'e dert yandı:

— Başıma gelenleri sormayın, dedi.

Doktor kulak kabarttı, adam devam etti:

— Bir kahve değirmenim var, on iki yıldır aksamadan işler. Çekirdek kahveyi yukarıdan boşaltırım, aşağıdan çekilmiş kahveyi alırım. Geçen haftaya kadar bu böyle devam etti; fakat, sekiz günden beri, bizim değirmene bir hal oldu. Geçen pazartesi, çekirdek kahveyi koydum; her zamanki gibi kolu çevirdim, fakat çekmeceye bakınca bir de ne göreyim? Bembeyaz bir toz.

Bembeyaz bir toz ha?

Doktor Bommer elinde olmıyarak haykırmıştı.

— Evet beyaz bir toz, daha doğrusu kestane unu. Herhalde makinede bir bozukluk var, dedim, bir tamirciye götürdüm. Adam değirmeni evirdi, çevirdi, en ufak bir aksaklık bulamadı. Tekrar değirmenime kavrulmuş kahveden biraz koydum, kolu çevirdim. Çekmeceyi çektiğim zaman, içi limon suyu ile doluydu. Ertesi gün değirmenimi tekrar doldurdum, bu sefer hiç bir şey bulamadım.

Doktor Bommer tekrar haykırdı:

— Hiç bir şey ha?

— Hiç bir şey. Sonraları, değirmenime en iyi cinsinden çekirdek kahve koymaya devam ettim, çekilmiş kahve yerine çekmeceden turunç posası, reçel, karabiber, düğme, çengelli iğne ve taze çiçekler çıktı.

— Çekilmiş taze çiçek demek istiyorsunuz?

— Hayır, parçalanmamış taze çiçekler: bir sarı gül, bir papatya ve bir orkide. Fakat daha bunlar bir şey değil.

Doktor Bommer dikkat kesilmişti.

— Dünden beri değirmen azıttı; kahve koyuyorum, değirmen çalgı çalıyor.

— Çalgı mı?

— Çalgı ya! Klâsik parçalar, çoğu zaman 17. yüzyıl havaları.

— Kahve ne oluyor?

— Yok oluyor; değirmende de, çekmecede de kahveden eser yok.

Adam cebinden değirmenini bir kese kâğıdı da kahve çıkardı:

— Mahsus getirdim, dedi. Haklı olduğumu göreceksiniz: Çekirdek kahveyi koyuyorum, kolu çeviriyorum, müzik duyuluyor.

Dediklerini yaptı; doktor Bommer onu merakla seyrediyordu.

Adam: «Müziği duyuyor musunuz? diye sordu.

Doktor Bommer, ezilen çekirdeklerin çıtırdısından başka birşey duymuyordu. Fakat başını salladı:

— Evet duyuyorum, diye cevap verdi.

Adam öğütmeyi bıraktı, değirmeni masanın üzerine koydu, elini havaya kaldırdı:

— Makinede bir bozukluk yok, dedi; bence bu değirmen çıldırmış. Akıl hastanesine yatırmalı.

— Tabiî, dedi doktor, tabiî.

İki hastabakıcı çağırdı, adamı kapalı bir hücreye tıktılar.

Odada tek başına kalınca, doktor gülmeğe başladı, değirmene baktı; içinde bir hayli çekilmemiş kahve vardı. Başını salladı, değirmeni dizleri arasına sıkıştırdı, kolu çevirdi.

Scarlatti'nin güzel bir havası, açık ve seçik olarak kulağına geldi.

Haykırmalarını duyup koşan hademelere:

— Birkaç dakika önce odamdan götürdüğünüz adamı serbest bırakın, yerine değirmeni koyun, dedi.

— Peki, dedi hademeler.

Peki demeleriyle Doktor H. J. Bommer'i yakaladıkları gibi sımsıkı kapalı bir hücreye tıkmaları bir oldu.

●

AMERİKAN FIKRASI:

Peter Lind, televizyonu karıştırır ve netleştirirken, evdeki herkes bir köşeye kaçar, kulaklarını tıkardı. Bir akşam, büyük bir fırtına çıktı, rüzgâr şiddetle esiyor, gök gürlüyor, şimşekler çakıyordu. Karısı çocukların uyanıp uyanmadığına bakmak için yukarı çıktı.

Küçük Mike uyanmış, gözlerini oğuşturuyordu. Annesini görünce:

— Anneciğim, dedi, babam bu saatte, televizyonda gene nereyi arıyor?

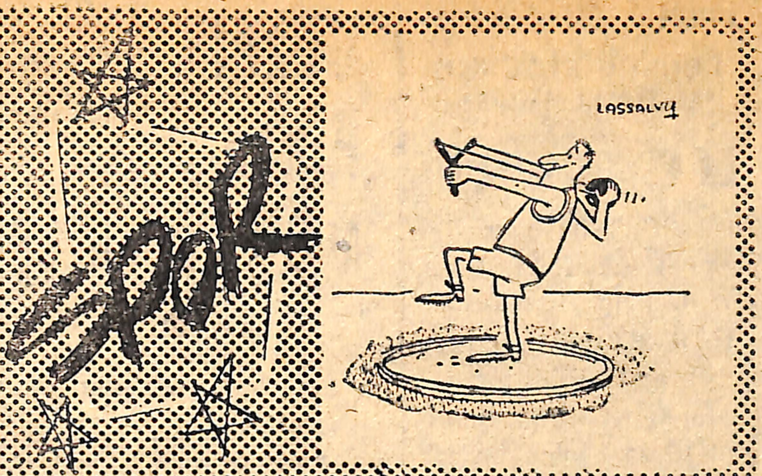
ALMAN FIKRASI:

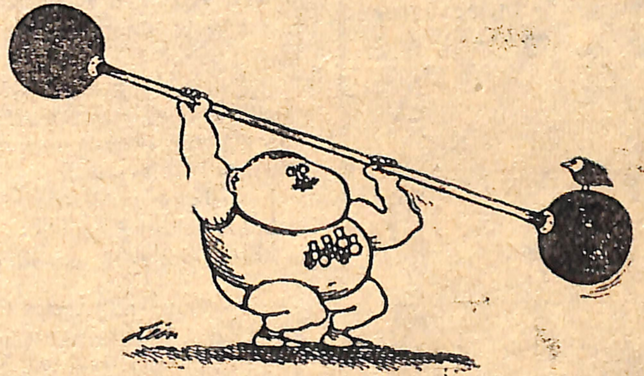
Kilisede bir hayır işi için para toplanıyordu. Bir bankacı kendisine çantayı uzatan rahibe:

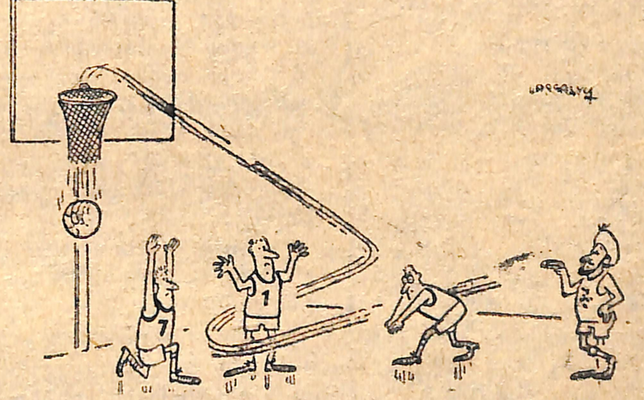
— Ben hiç bir şey veremem dedi. Zira, bu şehirde hemen herkese borcum var..

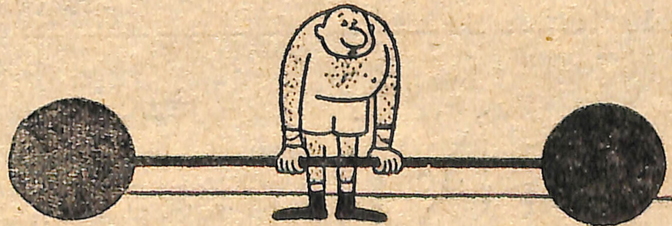
— Peki Tanrıya hiç bir şey borçlu değil misiniz?

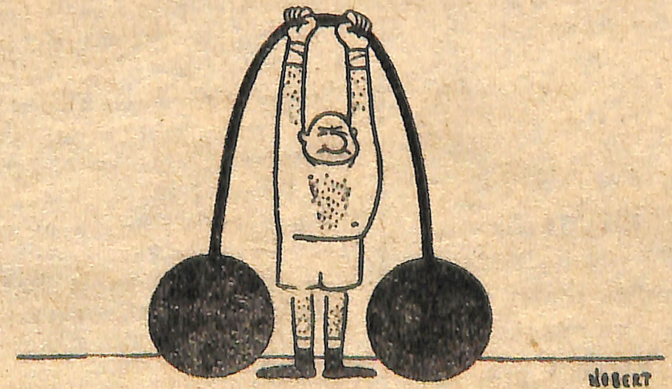
— Muhakkak ki borçluyum; ama o beni diğer alacaklılarım gibi sıkıştırmıyor.

Sanat Eserler Serisi

ÜÇÜNCÜ KİTABINI

İftiharla takdim eder:

ÜÇ TEPE

Türk şiirinde 3 tepe vardır: Mehmet Emin Yurdakul, Ziya Gökalp, Rıza Tevfik.

ÜÇ TEPE, bu üç şairin antolojisidir.

Kitaplığınızı sahiden zenginleştirecek olan bu güzel eserde, bu üç sanat tepesinin en seçme şiirlerini bir arada bulacaksınız.

Mehmet Emin Yurdakul
En güzel şiirleri, biyografisi, sanatı, eserleri ve resmi.

Ziya Gökalp
En güzel şiirleri, biyografisi, sanatı, eserleri ve resmi.

Rıza Tevfik
En güzel şiirleri, biyografisi, sanatı, eserleri ve resmi.

Fiyatı 1 lira.

BUGÜN ÇIKTI!

Güzel Fıkra MÜSABAKASI

AŞK REÇETESİ

Epeyce kalabalık bir eczaneye genç bir kız girdi. Kendisinden önce gelen müşterilerin işi bitip de sıra kendine gelince genç kız elindeki kâğıdı eczacıya uzattı. Eczacı kâğıda bir göz attıktan sonra:

— Fakat bayan, bu nasıl reçete? İçinde aşktan, sevgiden bahsediyor, deyince, genç kızın yüzü tatlı bir pembelik arzederek:

— Af buyurun, doktor olan sevgilimin mektubu efendim. Yazısını ancak eczacılar okuyabilir de.

AHMET ARAS
Ermenak - Değirmenlik mahallesi
Çeşmebaşı cad. No. 7

BAĞ - DEĞİRMEN - MAKİNE

Bir gün kahvede beş altı kişi toplanmış (benim fabrikam), (benim apartımanlarım var) diye bahsediyorlarmış. Bir ara bunlardan biri, kahvenin bir köşesinde oturan Hasan ağaya:

— Söyle Hasan Ağa, senin nelerin var?

— Sizin apartımanlarınıza, fabrikalarınıza mukabil benim de bağım, makinem, değirmenim var!

— Ne bağı, makinesi, değirmeni?

— Ayakkabı bağı, kahve değirmeni, ve traş makinesi.

NAİL TELCİ
Dere boyu Büyükkuyu sok. No. 13
Ortaköy - İSTANBUL

KEZA!

Taşralı bir nalbur, İstanbul'dan yeni gelen bir arkadaşının tavsiyesi üzerine İzak - Yani ortaklarına bir sipariş mektubu yollıyarak ve 6 numara keza... 7 numara keza... 8 numara keza şeklinde çivi talebinde bulunmuş.

Ortaklar ilk defa işittikleri keza kelimesini yeni bir mal zannederek bunu piyasadan öğrenmek için İzak mağazadan çıkar.

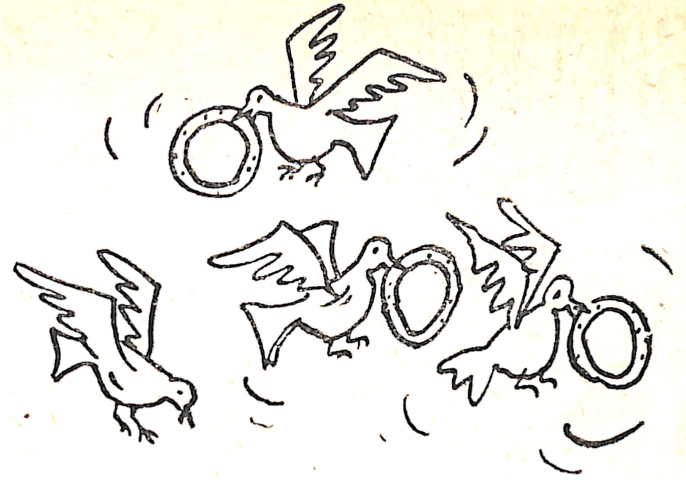
Biraz sonra, gelir ,onu merakla bekleyen ortağı Yani sorar:

— Nasin, öğrendin mi bişe?..

İzak içini çekerek cevap verir:

— Öğrendim. Ben eşekmişim, sen de keza!..

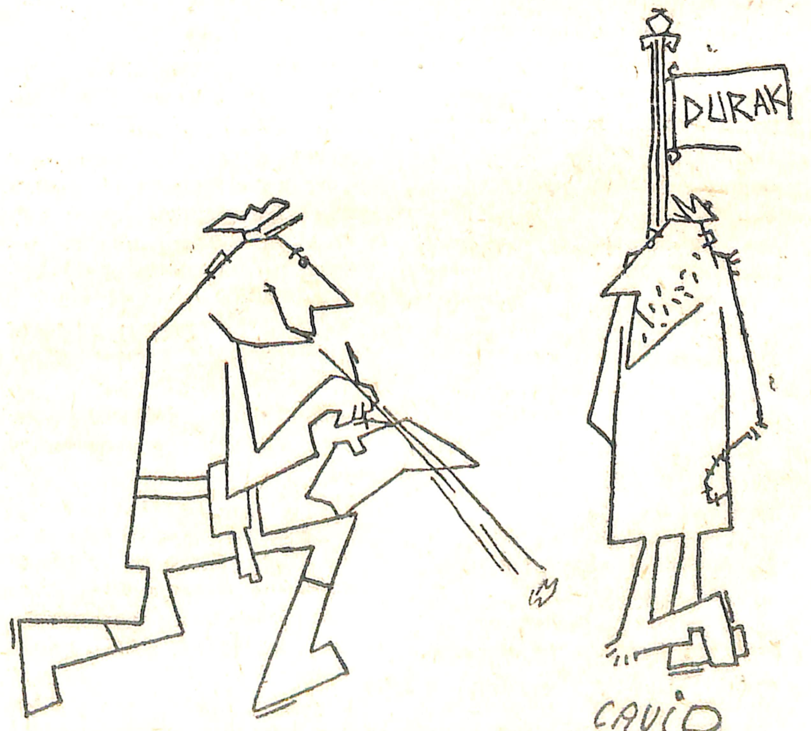
FAHRUL'ÜLÂ OKUMUŞ
Sirkeci Garı tren şefi

YAZIISIZ!..

Yere tükürenden on lira ceza alınacak... — Gazeteler —

— Tuuuu... Ulan, gene yere tükürdün!..

BEKTAŞİ Fıkraları

GELSEYDİ SİZ DE YER VERİRDİNİZ

Baba erenleri, Gaziantep havalisinde bir gün, bir eve ziyafete çağırılır kahve sigara âlemi bittikten sonra sofra dizilir, meydana yemekler gelir Baba erenler kollarını sıvıyarak yemeğe başlar

Biraz sonra «Yarabbi şükür!» diye kalkan Bektaşinin yanında bulunan muziplerden biri, usulca kulağına eğilir:

— Erenler, bunlar çok fakirdirler, burada baklava yok, yemeği biraz fazla ye...

Deyince, Bektaşi on taneden fazla dolma yer ve yine sofradan çekilir.

Aradan kısa bir zaman geçince sofra yeniden açılır, o güzelim fıstıklı baklavalar sofraya dizilir.

Baba erenler istifini bozmadan, kolları sıvıyarak sofraya yaklaşır, içlerinden bir tanesi:

— Hani Erenler, sen dolmayla karnını doyurmuştun!

Deyince, Erenler hiç istifini bozmadan:

— Sorarım size, şu odanın içerisine yirmi kişi almazken biz buraya sıkışarak kırk kişi otursak da, sultan hazretleri koltuğu ile beraber gelse, sıkışarak ona yer verir miyiz, vermez miyiz?

Diye sorunca, hepsi de «Tabii ki vereceğiz!» dediler

Bektaşi:

— O halde dolma hazretleri sıkıştı baklava hazretlerine yer verdi demiştir.

SAKIP SONSAYAR
Sonteknik Tamir atelyesi Eskisaray cad. No. 43 - GAZİANTEP

★

ALLAHIN İŞİ!

Bir yaz günü, Baba erenler, şehir dışındaki dergâhın yolunu tutmuş giderken, ağaçlar arasından, ansızın silâhlar içinde bir atlı çıkıverir:

— Bre derviş, der, söyle bana bakalım; şimdi Allah ne işle meşgul?..

Bektaşi, gözlerini yumup baş iğer:

— Cenab-ı Hakkın ismi böyle alçakta anılmaz. Sen yere in, ben ata bineyim de öyle...

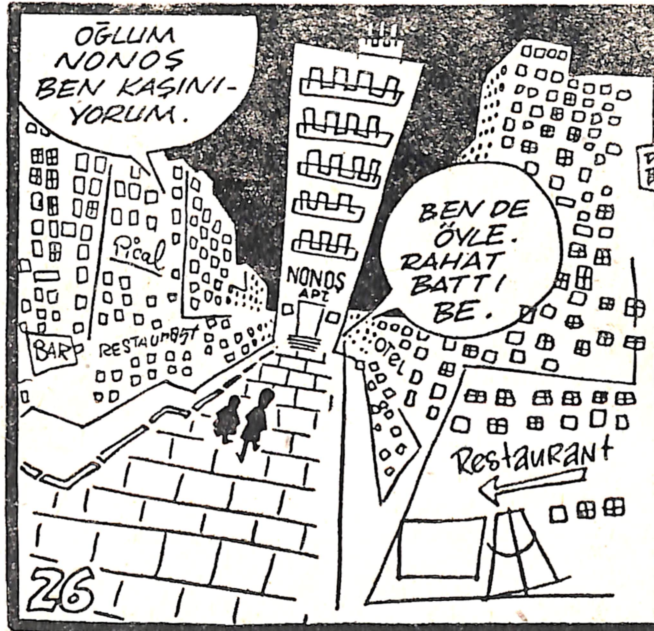
Herif attan iner, Baba erenler ata biner ve binmesiyle kamçıyı vurup atı sürmesi ve arkasına dönüp cevabı yapıştırması bir olur:

— İşte gördün: Senin atı alıp bana vermekle meşgulmuş!

HAKKI BEBEK
Gazi Bulvarı, Akçahan No. 16 İZMİR

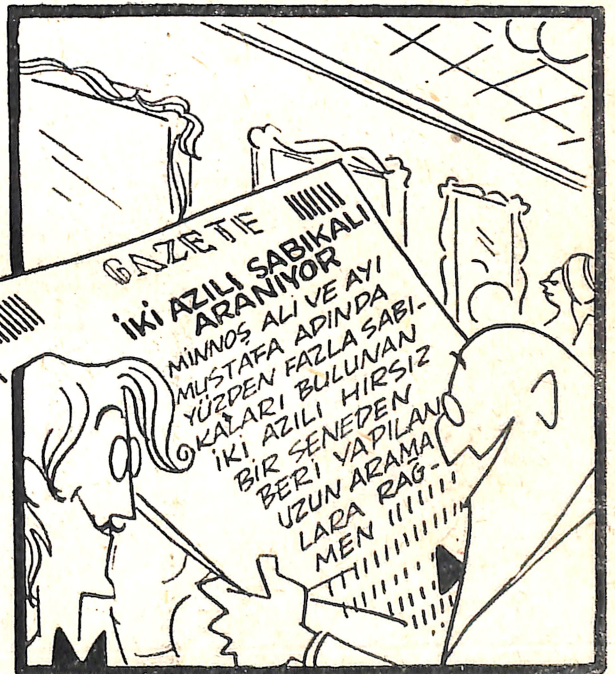
Berber Nonoş

YAZAN: SERBERBER ÇİZEN: YALÇIN ÇETİN

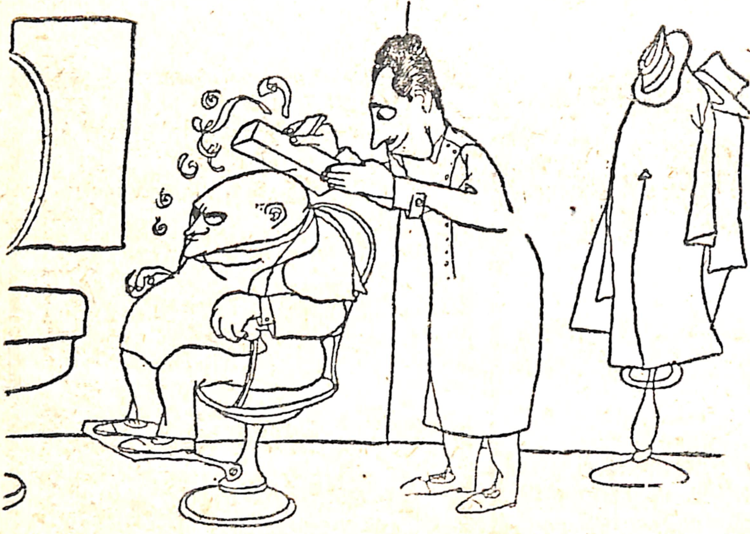

BERBER NONOŞ GÜZELLİK ENSTİTÜSÜNÜ AÇALI BİR SENE TAMAMLANMIŞTI. BU MÜNASEBETLE BİR YIL DÖNÜMÜ TÖRENİ HAZIRLADI... BU TÖRENE BÜTÜN TANINMIŞ ADAMLAR, BÜYÜK ADAMLAR, YÜKSEK SOSYETEYE MENSUP MARUF AİLELER ŞEREF VERDİLER...

ARTIK YARIM YAMALAK TÜRKÇE ÖĞRENMİŞ OLAN NONOŞ DAVETLİLERE BİR KADINI NASIL GÜZELLEŞTİRDİĞİNİ GÖZLERİ ÖNÜNDE TATBİKAT YAPARAK ANLATIYORDU.

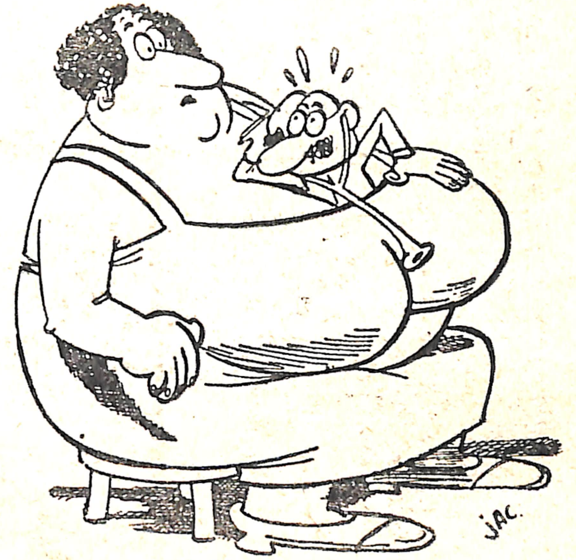

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

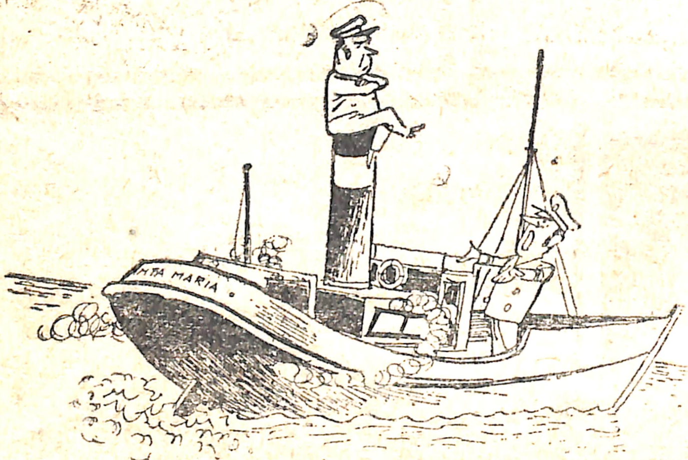
Maşallah ne güzel saçlarınız var bayım!..

— İtalyan —

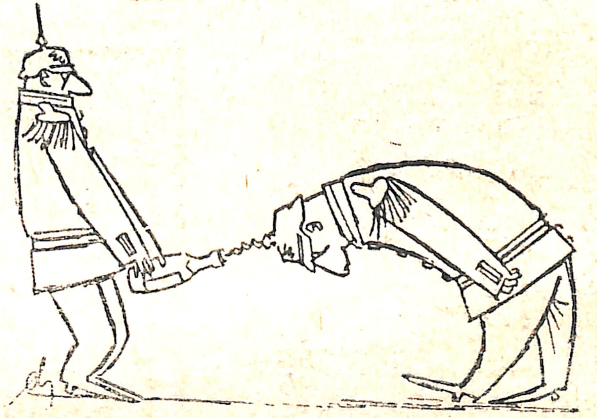
— Ne buldunuz doktor?..

— İtalyan —

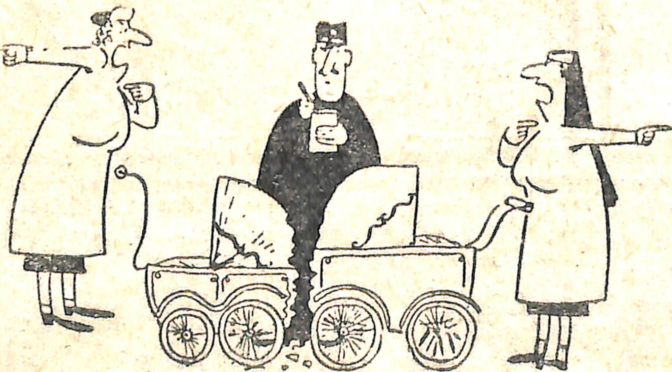
— Aşağıya in, inmiyeceksen bari ağzını aç da duman çıksın!..

— İtalyan —

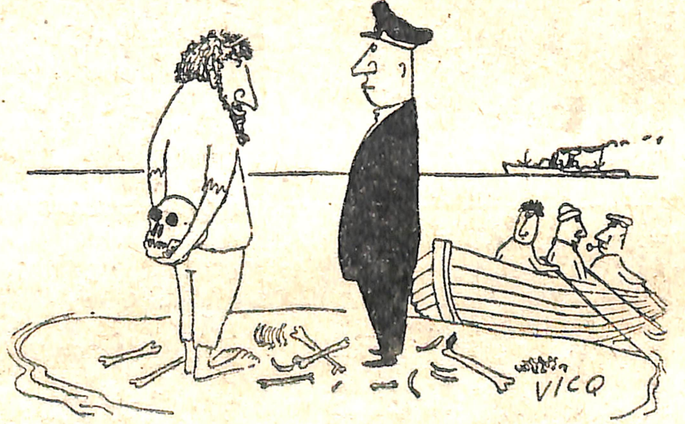
YAZISIZ!..

— Alman —

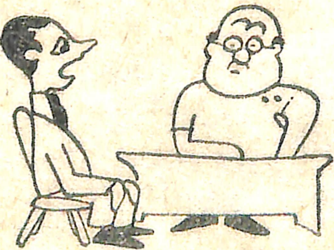
Trafik kazası!..

— Fransız —

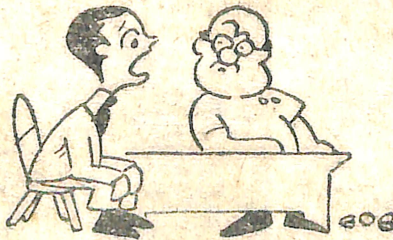

YAZISIZ!..

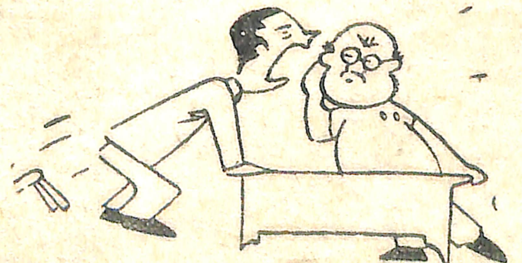
— Fransız —

— Kulağım işitmiyor doktooor!..

— Kulağım işitmiyor doktooor!..

— Kulağınız işitmiyor doktooor!..

pamukbank

sermayesi 17.000.000 T.L.

30 NiSAN ÇEKiLiŞiNDE 120.000 lira

1957 yılında 700.000 T.L.

• 10 sene müddetle aylık gelir 60.000 T.L.

• faizsiz mesken kredisi 40.000 T.L.

• para ikramiyeleri 20.000 T.L.

en fazla kazanma şansı

1957 yılında

1 Milyon LİRA

20 EV ve APARTMAN DAİRESİ

HER 150 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI VERİLİR.

AKBANK

KEKELİYENLERE

Kekemelik hususî bir metodla tedavi edilir.

Pul iliştirilerek broşür isteyiniz.

(Bn. Öğ. A. NARTER — Şişli, P.K. 32).

APARTMAN DAİRELERİ

ZENGİN PARA İKRAMİYELERİ

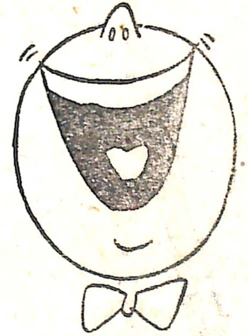
YÜNLÜ - PAMUKLU SATIŞLARIMIZDA %10 TENZİLAT

SÜMERBANK

MİZAH

Hikâyeleri

Antolojisi

- Mizah Hikâyeleri Antolojisi, Türk mizah edebiyatını dört cilt içinde toplamıştır.
- Büyük mizah romancısı Hüseyin Rahmi'den başlayıp bugüne kadar gelen kırka yakın mizah muharririnin...
- Yüzden fazla en güzel, en seçme hikâyelerini bu antolojilerde bulacaksınız.
- Büyük mizah üstatlarımızın resimleri, biyografileriyle zenginleştirilen Mizah Hikâyeleri Antolojisinin 4 üncü cildi de çıktı.
- Her cildin fiyatı 1 liradır.

Sahibi:
YUSUF ZİYA ORTAÇ
Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik Sekreter:
Selâmi M. YURDATAP
Adres:
Klotfarer Cad. No. 8-1,
Daire: 3
Beledlye - İstanbul
Telefon: 22 18 11
Abone:
Seneliği 25, altı aylığı 12,5 L.
Fiyatı 50 kuruş
Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI

Akbaba

Siyasi Mizah Gazetesi

Kadın polis — Çabuk cevap veriniz bayan; Adınız, soy adınız, terzinizin adresi!...